

1990. évi C. törvény

a helyi adókról

Hazánkban a demokratikus választással létrejöttek az önszervező helyi hatalomgyakorlás szervezeti kereteit megteremtő önkormányzatok. A települési önkormányzatok alapvető feladata – a közhatalom helyi közügyekben való gyakorlása mellett – a helyi közszolgáltatások biztosítása.

E feladatnak a helyi sajátosságokhoz és igényekhez igazítható ellátása – melynek során nélkülözhetetlen a helyi közösségek kezdeményezőkézsége, áldozatvállalása is – elengedhetetlenné teszi az önkormányzatok önálló gazdálkodása feltételeinek megteremtését.

A gazdasági önállósulás egyik eszköze a helyi adók rendszere. Ez a települési önkormányzat számára lehetőséget teremt a helyi szuverén adóztatási jog gyakorlására, s ezzel együtt a helyi adópolitika kialakítására.

Az Országgyűlés a helyi adóztatás kiemelkedő jelentőségét mérlegelve a települési önkormányzat önálló gazdálkodásában a helyi adókról a következő törvényt alkotja.

ELSŐ RÉSZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

I. Fejezet

Az adómegállapítás joga és az adókötelezettség

1. § (1) E törvény felhatalmazása és rendelkezései szerint a települési (községi, városi, fővárosi és kerületi) önkormányzat képviselő-testülete (a továbbiakban együtt: önkormányzat) rendelettel az önkormányzat illetékességi területén helyi adókat (a továbbiakban: adót), valamint települési adókat vezethet be.

(2) A főváros esetében az építményadót, a telekadót, a magánszemély kommunális adóját és az idegenforgalmi adót a (3) bekezdés kivételével a kerületi önkormányzat, a helyi iparüzési adót a fővárosi önkormányzat jogosult bevezetni.

(3) A kerületi önkormányzat által a (2) bekezdés szerint bevezethető adót a kerületi önkormányzat helyett a fővárosi önkormányzat akkor jogosult rendeletével bevezetni, ha ahhoz minden adóév tekintetében az érintett kerületi önkormányzat képviselőtestülete előzetes beleegyezését adja.

(4) A fővárosi önkormányzat által közvetlenül igazgatott terület tekintetében a kerületi önkormányzat által bevezethető adó bevezetésére a fővárosi önkormányzat jogosult.

(5)

1/A. § (1) A települési önkormányzat az illetékességi területén rendelettel olyan települési adót, települési adókat vezethet be, amelyet vagy amelyeket törvény nem tilt. A települési önkormányzat települési adót – a termőföld, a termőföld tulajdonjoga, a termőföldre ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett vagyoni értékű jog kivételével – bármely adótárgyra megállapíthat, feltéve, hogy arra nem terjed ki törvényben szabályozott közteher hatálya. A települési adónak nem lehet alanya állam, önkormányzat, szervezet, továbbá – e minőségére tekintettel – vállalkozó [52. § 26. pont].

(2) Az e § alapján megállapított települési adóra kizárólag az 1. § (1) bekezdését, a 42/B. §-t és a 43. § (3) bekezdését kell alkalmazni.

(3) A települési adóval kapcsolatos adóhatósági feladatokat az önkormányzati adóhatóság látja el.

(4) A települési adóval kapcsolatos eljárási kérdésekben az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezéseit azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy az önkormányzat települési adót önadózással megállapítandó adóként is bevezethet.

(5) A települési adóból származó bevétel az azt megállapító önkormányzat bevétele, amelyet fejlesztési célra és a települési önkormányzat képviselő-testületének hatáskörébe tartozó szociális ellátások finanszírozására használhat fel.

2. § Az önkormányzat adómegállapítási joga az e törvényben meghatározott adóalanyokra és adótárgyakra terjed ki.

3. § (1) Ha e törvény másként nem rendelkezik, a törvény alkalmazásában adóalany:

a) a magánszemély,

b) a jogi személy, egyéb szervezet,

c) a magánszemélyek jogi személyiséggel nem rendelkező személyi egyesülése.

(2) Adómentes valamennyi helyi adó alól – a (3) bekezdésben foglaltakra figyelemmel – az egyesület, az alapítvány, a közszolgáltató szervezet, a köztestület, az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár, a magánnyugdíjpénztár és – kizárólag a helyi iparüzési adó vonatkozásában – a közhasznú szervezetnek minősülő nonprofit gazdasági társaság.

(3) A (2) bekezdés szerinti mentesség abban az adóévben illeti meg az adóalanyt, amelyet megelőző adóévben folytatott tevékenységéből származó jövedelme (nyeresége) után sem bel-, sem külföldön adófizetési kötelezettsége nem keletkezett. Az építmény- és telekadóban a (2) bekezdés szerinti mentesség azon épület, épületrész, telek után jár, amelyet az ingatlan-nyilvántartásban tulajdonosként vagy a magyar állam tulajdonában álló ingatlanon fennálló vagyoni értékű jog jogosítottjaként bejegyzett adóalany kizárólag a létesítő okiratában meghatározott alaptevékenysége, főtevékenysége kifejtésére használ. A feltételek meglétéről az adóalany – az adóév ötödik hónapjának utolsó napjáig – írásban köteles nyilatkozni az adóhatóságnak. A nyilatkozat adóbevallásnak, adatbejelentésnek minősül.

(4) Az (1)–(3) bekezdésben meghatározottak szerint adóalany a külföldi magánszemély és szervezet is feltéve, hogy adómentességét nemzetközi szerződés vagy viszonyosság nem biztosítja. A viszonyosság kérdésében az adópolitikáért felelős miniszter állásfoglalása az irányadó.

(4a) Mentés az állami tulajdont terhelő vagyoni értékű jog jogosítottjaként őt terhelő építményadó és telekadó alól az egyesület, az alapítvány, és az állam tulajdonában álló, az érintett állami ingatlanon közfeladatot ellátó nonprofit gazdasági társaság.

(5) E törvény hatálya – a 34. §-ban foglaltak kivételével – nem terjed ki az államra, a helyi önkormányzatra, a nemzetiségi önkormányzatra, a költségvetési szervre, az állam által alapított vagyonkezelő alapítvány fenntartásában álló közhasznú szervezetként működő felsőoktatási intézményre, az egyházi jogi személyre, a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt.-re, a Nemzeti Eszközkezelő Programban részt vevő természetes személyek otthoneremtésének biztosításáról szóló 2018. évi CIII. törvény szerinti Lebonyolítóra, az Államadósság Kezelő Központ Zrt.-re, a büntetés-végrehajtásért felelős miniszter felügyelete alá tartozó büntetés-végrehajtási gazdálkodó szervezetre, valamint a helyi iparüzési adó vonatkozásában a Magyar Nemzeti Bankra, az Országos Betétbiztosítási Alapra, a pénzügyi közvetítőrendszer egyes szereplőinek biztonságát erősítő intézményrendszer továbbfejlesztéséről szóló 2014. évi XXXVII. törvényben meghatározott Szanálási Alapra, a Befektető-védelmi Alapra és a tőkepiac stabilitásának erősítése érdekében tett egyes kárrendezési intézkedésekről szóló 2015. évi CCXIV. törvény szerinti Kárrendezési Alapra.

(6) Ha e törvény az adóalanyiságot az év első napján fennálló állapothoz köti és az önkormányzat az adót év közben vezeti be, akkor a bevezetés évében az adó alanyának azt kell tekinteni, aki/amely az adót bevezető rendelet hatálybalépésének napján megfelel az adóalanyiség követelményeinek.

3/A. § (1) Valamennyi helyi adó alól mentes az Észak-atlanti Szerződés Szervezete és az Észak-atlanti Szerződés alapján felállított nemzetközi katonai parancsnokságok.

(2) Mentések a lakásbérleti jog után megállapítható magánszemélyek kommunális adója és a

tartózkodás alapján megállapítható idegenforgalmi adó alól

a) az Észak-atlanti Szerződés tagállamainak a Békepartnerség más részt vevő államainak, Magyarországon kizárólag szolgálati kötelezettség céljából tartózkodó fegyveres erői,

b) az Észak-atlanti Szerződés alapján felállított nemzetközi katonai parancsnokságok személyi állományába tartozó vagy alkalmazásában álló nem magyar állampolgárságú, katonai szolgálatban lévő és polgári állományú személyek.

4. §

5. §

6. § Az önkormányzat adómegállapítási joga arra terjed ki, hogy:

a) a MÁSODIK RÉSZBEN meghatározott adókat vagy azok valamelyikét bevezesse, a már bevezetett adót hatályon kívül helyezze, illetőleg módosítsa, azonban az évközi módosítás naptári éven belül nem súlyosbíthatja az adóalanyok adóterheit,

b) az adó bevezetésének időpontját és időtartamát (határozott vagy határozatlan időre) meghatározza,

c) az adó mértékét – az e törvényben meghatározott felső határokra, illetőleg a 16. § a) pontjában, a 22. § a) pontjában, a 26. §-ában, a 33. §-ának a) pontjában meghatározott felső határoknak 2005. évre a KSH által 2003. évre vonatkozóan közzétett fogyasztói árszínvonal-változással, 2006. évtől pedig a 2003. évre és az adóévet megelőző második évig eltelt évek fogyasztói árszínvonal változásai szorzatával növelt összegére (a felső határ és a felső határ növelt összege együtt: adómaximum) figyelemmel – megállapítsa,

d) az e törvény második részében meghatározott mentességeket, kedvezményeket további mentességekkel, kedvezményekkel, így különösen a lakások esetében a lakásban lakóhellyel rendelkező eltartottak számától, a lakáson fennálló, hitelintézet által lakásvásárlásra, lakásépítésre nyújtott hitel biztosítékaul szolgáló jelzálogjog fennállásától, a lakásban lakóhellyel rendelkezők jövedelmétől függő mentességekkel, kedvezményekkel kibővítsé,

e) e törvény és az adózás rendjéről szóló törvény, valamint az adóigazgatási rendtartásról szóló törvény keretei között az adózás részletes szabályait meghatározza,

f) ha az adó mértékét határozott időre állapította meg, akkor a határozott időszak harmadik naptári évétől vagy az azt követően kezdődő naptári évtől, a határozott időszak letelte előtt az adó mértékét növelheti, ha a naptári évet megelőző naptári év első tíz hónapjában az adott adónemben bevallott, kivetett adóból származó bevétel nem éri el a naptári évet megelőző második naptári év első tíz hónapjában bevallott, kivetett adóból származó bevétel 50%-át.

7. § Az önkormányzat adómegállapítási jogát korlátozza az, hogy:

a) az adóalanyt egy meghatározott adótárgy (épület, épületrész, telek) esetében csak egyféle – az önkormányzat döntése szerinti – adó fizetésére kötelezheti,

b) a vagyoni típusú adók körében az épület, épületrész és telek utáni adót egységesen – tételes összegben vagy a korrigált forgalmi érték alapulvételével – határozhatja meg,

c) az általa bevezetett adó mértékeként nem állapíthat meg többet az adómaximumnál,

d) ha az adót az 1. § (3) bekezdése alapján a fővárosi önkormányzat vezeti be, akkor az a kerületi önkormányzat, amely az adó fővárosi önkormányzat általi bevezetésébe beleegyezett, az adót az adóévben nem működtetheti,

e) a vállalkozó (52. § 26. pont) üzleti célt szolgáló épülete, épületrésze utáni építményadó, telke utáni telekadó és a helyi iparüzési adó megállapítása során – ha e törvény eltérően nem rendelkezik – a 6. § d) pontja nem alkalmazható. A helyi iparüzési adó esetén egy adómérték alkalmazható,

f) a korrigált forgalmi érték alapú építményadóban a lakás, illetve az egyéb építmény esetén egy-egy, a korrigált forgalmi érték alapú telekadóban a lakáshoz tartozó telek, illetve az egyéb telek esetén egy-egy adómérték alkalmazható,

g) az adóalap fajtáját, az adó mértékét, a rendeleti adómentességet és adókedvezményt úgy állapíthatja meg, hogy azok összességükben egyaránt megfeleljenek a helyi sajátosságoknak, az önkormányzat gazdálkodási követelményeinek és az adóalanyok széles körét érintően az adóalanyok teherviselő képességének,

h) ha az adó mértékét határozott időre állapítja meg, akkor azt az adóalany hátrányára

ha) a határozott időszak első két naptári évében nem növelheti,

hb) a határozott időszak harmadik naptári évétől vagy az azt követően kezdődő naptári évtől, a határozott időszak letelte előtt – ide nem értve a 6. § *f)* pontja szerinti esetet – csak akkor növelheti, ha a naptári évet megelőző naptári év első tíz hónapjában az adott adónemben bevallott, kivetett adóból származó bevétel nem éri el a naptári évet megelőző második naptári év első tíz hónapjában bevallott, kivetett adóból származó bevétel (a továbbiakban: viszonyítási bevétel) 70%-át, azzal, hogy a naptári évtől hatályos adómérték ekkor sem haladhatja meg a határozott időre rögzített adómérték 130%-át,

i) ha a *h)* pont *hb)* alpont alkalmazásával az adó mértékét növelte, akkor az adó mértékét a határozott időszakra eredetileg megállapított adómértékkel egyező mértékben kell megállapítani azon naptári évtől kezdődően, amelyet megelőző – és a *h)* pont *hb)* alpont alkalmazását követő – naptári év első tíz hónapjában az adott adónemben bevallott, kivetett adóból származó bevétel eléri a viszonyítási bevételt,

j) ha a 39/C. § (4) bekezdése alapján adómentességet vagy adókedvezményt állapít meg, akkor azt legalább három egymást követő naptári éven át nem helyezheti hatályon kívül, az adóalany hátrányára nem változtathatja meg,

k) a turisztikai térségek fejlesztésének állami feladatairól szóló 2016. évi CLVI. törvény (a továbbiakban: Turizmus törvény) hatálya alá tartozó szálláshely-szolgáltató terhére az idegenforgalmi adó-kötelezettség nyilvántartására a Turizmus törvény szerinti szálláshelykezelő szoftver (a továbbiakban: szálláshelykezelő szoftver) használatán túl egyéb nyilvántartás-vezetési kötelezettséget nem írhat elő.

8. § (1) A települési önkormányzat a beszedett adó összegéről évenként köteles a költségvetési beszámoló részeként a település lakosságát tájékoztatni.

(2)

(3) Az adóból származó bevétel – a fővárosi önkormányzat és a kerületi önkormányzatok közötti forrásmegosztásról szóló törvényben meghatározott kivétellel – az azt megállapító önkormányzat bevétele.

(4)

(5)

Az önkormányzati adóügyben eljáró adóhatóság hatásköre és illetékessége

9. § (1) Helyi adóügyben, települési adóügyben annak az önkormányzatnak az adóhatósága jár el első fokon, amelyik a helyi adót, települési adót bevezette.

(2)

(3)

(4)

10. §

MÁSODIK RÉSZ

Az egyes adókra vonatkozó különös rendelkezések

Az egyes adók az általános rendelkezések (első rész) figyelembevételével és a II–VII. fejezet rendelkezései szerint vezethetők be.

II. Fejezet

VAGYONI TÍPUSÚ ADÓK

1. Építményadó

Az adókötelezettség

11. § (1) Adóköteles az önkormányzat illetékességi területén lévő építmények közül a lakás és a nem lakás céljára szolgáló épület, épületrész (a továbbiakban együtt: építmény).

(2)

(3) Az adókötelezettség az építmény valamennyi helyiségére kiterjed, annak rendeltetésétől, illetőleg hasznosításától függetlenül.

(4)

11/A. §

Az adó alanya

12. § (1) Az adó alanya (3. §) az, aki a naptári év (a továbbiakban: év) első napján az építmény tulajdonosa. Több tulajdonos esetén a tulajdonosok tulajdoni hányadaik arányában adóalanyok. Amennyiben az építményt az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett vagyoni értékű jog terheli, az annak gyakorlására jogosult az adó alanya. (A tulajdonos, a vagyoni értékű jog jogosítottja a továbbiakban együtt: tulajdonos).

(2) Valamennyi tulajdonos által írásban megkötött és az adóhatósághoz benyújtott megállapodásban a tulajdonosok az adóalanyisággal kapcsolatos jogokkal és kötelezettségekkel egy tulajdonost is felruházhatnak.

(3) Társasház, -garázs és -üdülő esetén a tulajdonosok önálló adóalanyok, a közös használatú helyiségek után az adó alanya az említett közösség.

12/A. §

Az adómentesség

13. § (1) Mentés az adó alól:

a) a szükséglakás,

b) a kizárólag az önálló orvosi tevékenységről szóló törvény szerinti házi orvos által nyújtott egészségügyi ellátás céljára szolgáló helyiség,

c) az atomenergiáról szóló törvény szerint kizárólag

ca) a radioaktív hulladék elhelyezésére,

cb) a kiegészített nukleáris üzemanyag tárolására használt építmény,

d) a magyar építészetéről szóló törvény szerint műemléknek minősülő ingatlan a megszerzésének évében és az azt követő három évben,

e) az ingatlan-nyilvántartási állapot szerint állattartásra vagy növénytermesztésre szolgáló építmény vagy az állattartáshoz, növénytermesztéshez kapcsolódó tároló építmény (pl. istálló, üvegház, terménytároló, magtár, műtrágyatároló), feltéve, hogy az építmény az adóalany rendeltetésszerűen állattartási, növénytermesztési tevékenységéhez kapcsolódóan használja, továbbá az ingatlan-nyilvántartásban nem ilyenként feltüntetett, de az építmény fekvése szerint illetékes mezőgazdasági igazgatási szerv által kiadott hatósági igazolás szerint állattartásra, növénytermesztésre szolgáló és használt építmény és az állattartáshoz, növénytermesztéshez kapcsolódó – ilyenként használt – tároló építmény.

(2) Az (1) bekezdés d) pontja szerint mentesített összegnek az illetékes önkormányzat rendeletében megállapított mértékkel számított értéke – a természetes személy tulajdonos

kivételével – ingatlanonként nem lehet több 100 millió eurónak megfelelő forintösszegnél.

Műemléképület felújításához kapcsolódó adómentesség

13/A. § (1) Ha önkormányzati rendelet alapján a helyi emléknek vagy nemzeti emléknek minősülő műemléki védelem alatt álló épületet felújítják, akkor az épület, illetve az épületben lévő önálló adótárgy (lakás, nem lakás céljára szolgáló épületrész) a (2)–(7) bekezdésben meghatározottak szerint a felújításra kiadott engedély véglegessé válását követő három egymást követő adóévben mentes az adó alól.

(2) E § alkalmazásában felújítás alatt az (1) bekezdésben meghatározott épület egészén, illetve homlokzatán és több főszerkezetén végzett olyan általános javítást kell érteni, amely teljesen visszaállítja az épület esztétikai állapotát, valamint legalább eredeti műszaki állapotát. Az adó alanya az (1) bekezdés szerinti mentességet az adóhatóságnál kérelmezheti.

(3) Az adóhatóság az adómentességre jogosult kérelmét nyilvántartásba veszi és az adót évente megállapítja. A megállapított, de meg nem fizetett adót és az eredeti esedékességtől számított – 14/A. § (1) bekezdése szerinti – kamatot az adóhatóság az ingatlanra bejegyzett jelzáloggal biztosítja.

(4) Az adóhatóság az adómentesség időtartamának lejártát követő év január 30-ig megkeresi az építésügyi hatóságot vagy az örökségvédelmi hatóságot, hogy igazolja az épület (2) bekezdés szerinti szabályszerű felújításának tényét és a felújítás befejezésének időpontját. A megkeresett hatóság tizenöt napon belül válaszol a megkeresésre.

(5) Amennyiben a megkeresés alapján az adóhatóság megállapítja, hogy a (2) bekezdés szerinti felújítás az adómentesség harmadik évének utolsó napjáig megtörtént, akkor a (3) bekezdés szerint nyilvántartott adót és kamatokat törli, valamint haladéktalanul intézkedik az ingatlanügyi hatóságnál a jelzálogjog törlése iránt.

(6) Amennyiben a megkeresés alapján az adóhatóság azt állapítja meg, hogy a (2) bekezdés szerinti felújítás az adómentesség harmadik évének utolsó napjáig nem történt meg, úgy a (3) bekezdésben nyilvántartott adót s annak a 14/A. § (1) bekezdése szerint számított kamatait az adózónak – az adóhatóság határozata alapján, a határozat jogerőre emelkedését vagy véglegessé válását követő 15 napon belül – meg kell fizetnie.

(7) Ha a mentességi időszak alatt az adóalany személye változik, akkor az új adóalany az adatbejelentésének benyújtásával egyidejűleg nyilatkozhat arról, hogy a mentességet a mentességi időszak hátralévő részére is igénybe kívánja venni, azzal, hogy a korábbi adóalany terhére előírt adót és annak 14/A. § (1) bekezdése szerint számított kamatait – a mentességi feltétel teljesülésének elmaradása esetén – a (6) bekezdésben meghatározottak szerint megfizeti. Ilyen nyilatkozat hiányában az adóhatóság a korábbi adóalanyt terhelő adót és annak 14/A. § (1) bekezdése szerint számított kamatait a korábbi adóalany terhére az adóalanyiség megszűnését követő február 15-ig határozatban – a határozat jogerőre emelkedését vagy véglegessé válását követő 15 napon belül való megfizetési határidővel – írja elő. Ha a korábbi adóalany megszűnt vagy elhalálozott, akkor az adóhatóság a korábbi adóalanyt terhelő adót és annak 14/A. § (1) bekezdése szerint számított kamatait a korábbi adóalany azon jogutódja számára írja elő, aki/amely az adómentes adótárgyat megszerezte, több ilyen jogutód esetén az adót és annak 14/A. § (1) bekezdése szerint számított kamatait az adóhatóság a jogutódok által az adómentes adótárgyon megszerzett tulajdoni hányadok arányában írja elő határozatban.

Az adókötelezettség keletkezése, változása és megszűnése

14. § (1) Az adókötelezettség a használatbavételi, illetőleg a fennmaradási engedély jogerőre emelkedését vagy véglegessé válását vagy a használatbavétel tudomásulvételét vagy az egyszerű bejelentéshez kötött épület felépítésének megtörténtéről szóló hatósági bizonyítvány kiadását követő év első napján keletkezik. Az engedély nélkül épült vagy anélkül használatba vett építmény

esetén az adókötelezettség a tényleges használatbavételt követő év első napján keletkezik.

(2) Az adókötelezettséget érintő változást (így különösen a hasznos alapterület módosulását, az építmény átminősítését) a következő év első napjától kell figyelembe venni.

(3) Az adókötelezettség megszűnik az építmény megszűnése évének utolsó napján. Az építménynek az év első felében történő megszűnése esetén a második félévre vonatkozó adókötelezettség megszűnik.

(4) Az építmény használatának szünetelése az adókötelezettséget nem érinti.

(5)

Az adófelfüggesztés

14/A. § (1) Az a 65. életévét betöltött, vagy életkorától függetlenül a megváltozott munkaképességű személyek ellátásaiban részesülő magánszemély, aki egyedül vagy kizárólag ugyanezen feltételeknek megfelelő hozzátartozójával él, a lakcímnnyilvántartás szerint és ténylegesen (életvitelszerűen) is lakóhelyeül szolgáló lakása utáni építményadó-fizetési kötelezettségét illetően adófelfüggesztés iránti kérelemmel élhet az adóhatóság felé. Az adófelfüggesztés időszaka alatt az adót nem kell megfizetni, az egyébként esedékessé váló adó után azonban az adóhatóság az esedékesség napjától az adófelfüggesztés megszűnése napjáig terjedően a mindenkori jegybanki alapkamat mértékével egyező mértékű kamatot számít fel. A kamatot a késedelmipótlék-számítással azonos módon kell számítani. Az adófelfüggesztés az adóév első napjától, annak (3) bekezdés szerinti megszűnése napjáig tart. Az arra jogosult adózó az adófelfüggesztés iránti kérelmét legkésőbb az adófelfüggesztés időszaka első adóévének január 15. napjáig nyújthatja be az adóhatóságnál. Az ezen időpontot követően beérkezett kérelmeket az adóhatóság az adóévet követő év első napjától veszi figyelembe.

(2) Az adóhatóság az adófelfüggesztésre jogosultnak az adófelfüggesztés iránti kérelmét nyilvántartásba veszi. Az adóhatóság az adófelfüggesztés időtartama alatt évente az éves adóról határozatot hoz, amely tartalmazza az adófelfüggesztéssel kapcsolatos jogokat és kötelezettségeket.

(3) Az adófelfüggesztés megszűnik a lakás elidegenítése, az ingatlan-nyilvántartásban bejegyzéssel létrejövő vagyoni értékű jog alapítása esetén az átruházásról (alapításról) szóló szerződés ingatlanügyi hatósághoz való benyújtásának napjával, az adózó halálával a hagyatékátadó végzés jogerőre emelkedése napjával, az adófelfüggesztés iránti kérelem írásban történő visszavonása esetén a visszavonás bejelentésének napjával. A megszűnés tényét a kötelezett a megszűnés napjától számított 8 napon belül bejelenti az adóhatóságnak. Az adóhatóság az adófelfüggesztés időtartamára eső, esedékessé vált adó és annak kamatai megfizetéséről az adófelfüggesztés megszűnését követően határozatot hoz.

(4) A (3) bekezdés alkalmazásában kötelezettnek minősül a lakástulajdon, illetőleg a tulajdoni hányad elidegenítése, a vagyoni értékű jog alapítása esetén a jelzálogjoggal biztosított követelés erejéig a tulajdonjogot (vagyoni értékű jogot) szerző fél, a megszerzett tulajdoni hányada, illetőleg vagyoni értékű jog értékének arányában, az azon felüli követelést illetően az adófelfüggesztési jog jogosultja; az adófelfüggesztési jog jogosultjának halála esetén a lakás örököse, a megszerzett tulajdoni hányada arányában; az adófelfüggesztés iránti igény visszavonása esetén az adófelfüggesztési jog jogosultja. Amennyiben a lakás örököse az (1) bekezdés szerinti feltételeknek megfelel – legkésőbb a (3) bekezdés szerinti határozat véglegessé válásáig – kérheti az adófelfüggesztést az örökhagyó halála előtti időszakra jutó, korábban felfüggesztett adóra is, feltéve, ha az arra a lakásra vonatkozott, amelyben az örökös a lakcímbjelentés szabályai szerint és ténylegesen (életvitelszerűen) is él.

(5) Az (1) bekezdésben foglalt feltételeknek való megfelelés esetén az adóhatóság minden adóév február 15-éig az adóévre előírt adóról szóló határozattal megkeresi az ingatlanügyi hatóságot a tárgyévi adóösszeg és annak e törvény szerinti kamatai jelzálogjog keretén belül történő feljegyzése iránt. Az ingatlanügyi hatóság a megkeresés alapján soron kívül bejegyzi a jelzálogot az ingatlan-nyilvántartásba. Ha a kötelezett a felfüggesztett adót és annak kamatát megfizette, az

adóhatóság haladéktalanul intézkedik a jelzálogjog törlése iránt.

(6) E § alkalmazásában a vagyoni értékű jog értékét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 72. §-ának figyelembevételével kell megállapítani.

Az adó alapja

15. § Az adó alapja az önkormányzat döntésétől függően:

- a) az építmény m^2 -ben számított hasznos alapterülete, vagy
- b) az építmény korrigált forgalmi értéke.

15/A. §

Az adó mértéke

16. § Az adó évi mértékének felső határa:

- a) a 15. § a) pontja szerinti adóalap-megállapításnál 1100 Ft/ m^2 ,
- b) a 15. § b) pontja szerinti adóalap-megállapításnál a korrigált forgalmi érték 3,6%-a.

16/A. §

2. Telekadó

Az adókötelezettség

17. § Adóköteles az önkormányzat illetékességi területén lévő telek.

Az adó alanya

18. § Az adó alanya (3. §) az, aki az év első napján a telek tulajdonosa. Ingatlannyilvántartásba bejegyzett vagyoni értékű jog, illetőleg több tulajdonos esetén a 12. §-ban foglaltak az irányadók.

Az adómentesség

19. § Mentés az adó alól:

- a) az épület, épületrész hasznos alapterületével egyező nagyságú telekrész,
- b) a mezőgazdasági művelés alatt álló belterületi telek,
- c) az építési tilalom alatt álló telek adóköteles területének 50%-a,
- d) az adóalany termék-előállító üzeméhez tartozó, jogszabályban vagy hatósági előírásban megállapított védő-biztonsági terület (övezet), feltéve, ha az adóalany adóévet megelőző adóévi, évesített nettó árbevétele legalább 50%-ban saját előállítású termék értékesítéséből származik.

Az adókötelezettség keletkezése, változása és megszűnése

20. § (1) Az adókötelezettség

- a) a belterületen fekvő, termőföldnek minősülő telek esetében a földterületnek az ingatlan-nyilvántartásban művelés alól kivett területre történő átvezetését vagy tényleges mezőgazdasági művelésének a megszüntetését követő év első napján,
- b) a külterületen fekvő, termőföldnek minősülő telek esetében a földterületnek az ingatlan-nyilvántartásban művelés alól kivett területre történő átvezetését követő év első napján,
- c) erdőnek minősülő telek esetében

ca) a földterületnek az ingatlan-nyilvántartásban művelés alól kivett területre történő átvezetését követő év első napján, feltéve, ha az Országos Erdőállomány Adattárban erdőként nem tartják nyilván vagy

cb) az ingatlan-nyilvántartásban művelés alól kivett területként nyilvántartott földterületnek az Országos Erdőállomány Adattárból történő törlését követő év első napján

d) a tanyaként nyilvántartott földterület esetében a tanyaként történő ingatlan-nyilvántartási bejegyzés törlését követő év első napján,

e) az építmény megsemmisülése, lebontása esetén a megsemmisülést, lebontást követő félév első napján keletkezik.

(2) Az adókötelezettség

a) az ingatlan-nyilvántartásban művelés alól kivett területként nyilvántartott belterületi telek esetében a telek művelési ágának ingatlan-nyilvántartási átvezetése és tényleges mezőgazdasági művelése megkezdése évének utolsó napján,

b) az *a)* pontban foglaltaktól eltérően a

ba) tényleges mezőgazdasági művelés alatt álló belterületi telek esetében a telek művelési ágának ingatlan-nyilvántartási átvezetése évének,

bb) belterületen fekvő termőföld esetében annak tényleges mezőgazdasági művelése megkezdése évének utolsó napján,

c) külterületi telek esetében annak termőföldként vagy tanyaként történő ingatlan-nyilvántartási feljegyzése évének utolsó napján,

d) az *a)*–*c)* pontban foglaltaktól eltérően teleknek minősülő földterület esetében a földterületnek az ingatlan-nyilvántartásban erdő művelési ágra történő átvezetése vagy az Országos Erdőállomány Adattárba történő bejegyzése évének utolsó napján,

e) a telek építménnyel való beépítése félévének utolsó napján szűnik meg.

(3) Az adókötelezettségben bekövetkező – (1)–(2) bekezdésben nem említett – változást a következő év első napjától kell figyelembe venni.

Az adó alapja

21. § Az adó alapja az önkormányzat döntésétől függően:

a) a telek m²-ben számított területe, vagy

b) a telek korrigált forgalmi értéke.

Az adó mértéke

22. § Az adó évi mértékének felső határa:

a) a 21. § *a)* pontja szerinti adóalap-számítás esetén: 200 Ft/m²,

b) a 21. § *b)* pontja szerinti adóalap-számítás esetén: a korrigált forgalmi érték 3%-a.

III. Fejezet

KOMMUNÁLIS JELLEGŰ ADÓK

1. Kommunális adó

23. §

1.1. Magánszemély kommunális adója

Az adókötelezettség, az adó alanya, az adókötelezettség keletkezése és megszűnése

24. § Kommunális adókötelezettség terheli a 12. §-ban, valamint a 18. §-ban meghatározott magánszemélyt, továbbá azt a magánszemélyt is, aki az önkormányzat illetékességi területén nem magánszemély tulajdonában álló lakás bérleti jogával rendelkezik. Amennyiben a lakásbérleti jogviszony alanyai bérlőtársak, akkor valamennyi bérlőtárs által írásban megkötött és az adóhatósághoz benyújtott megállapodásban megjelölt magánszemély tekintendő az adó alanyának. Ilyen megállapodás hiányában a bérlőtársak egyenlő arányban adóalanyok.

25. § (1) Az adókötelezettség keletkezésére és megszűnésére a 14. §-ban, illetőleg a 20. §-ban foglaltak az irányadók.

(2) A 24. §-ban foglalt lakásbérleti jog esetén az adókötelezettség a lakásbérleti jogviszony létrejöttét követő év első napján keletkezik és a jogviszony megszűnése évének utolsó napján szűnik meg.

(3) A lakásbérleti jogviszonynak az év első felében történő megszűnése esetén a második félévre vonatkozó adókötelezettség megszűnik.

Az adó mértéke

26. § Az adó évi mértékének felső határa a 11. §-ban és a 17. §-ban meghatározott adótárgyanként, illetőleg lakásbérleti jogonként legfeljebb 17 000 Ft.

Az adófelfüggesztés

26/A. § Az adóalany a 14/A. §-ban meghatározott feltételek teljesülése esetén az ott meghatározottak szerint jogosult az adó felfüggesztésére.

Az adókötelezettség, az adó alanya, az adókötelezettség keletkezése és megszűnése

27–29. §

2. Idegenforgalmi adó

Az adókötelezettség, az adó alanya

30. § (1) Adókötelezettség terheli azt a magánszemélyt

a) aki nem állandó lakosként az önkormányzat illetékességi területén legalább egy vendégéjszakát eltölt,

b)

(2)

Az adómentesség

31. § A 30. § (1) bekezdésének a) pontja szerinti adókötelezettség alól mentes:

a) a 18. életévét be nem töltött magánszemély;

b) a gyógyintézetben fekvőbeteg szakellátásban részesülő vagy szociális intézményben ellátott magánszemély;

c) a közép- és felsőfokú oktatási intézménynél tanulói vagy hallgatói jogviszony alapján, hatóság vagy bíróság intézkedése folytán, a szakképzés keretében, a közszolgálati kötelezettség teljesítése, vagy a településen székhellyel, vagy telephellyel rendelkező vállalkozó esetén vállalkozási tevékenység vagy ezen vállalkozó munkavállalója által folytatott munkavégzés céljából az önkormányzat illetékességi területén tartózkodó magánszemély, továbbá

d) aki az önkormányzat illetékességi területén lévő üdülő tulajdonosa vagy bérlője, továbbá a használati jogosultság időtartamára a lakásszövetkezet tulajdonában álló üdülő használati jogával rendelkező lakásszövetkezeti tag, illetőleg a tulajdonos, a bérlő hozzátartozója, valamint a lakásszövetkezet tulajdonában álló üdülő használati jogával rendelkező lakásszövetkezeti tag használati jogosultságának időtartamára annak a Polgári Törvénykönyv szerinti hozzátartozója;

e) az egyházi jogi személy tulajdonában lévő építményben, telken vendégéjszakát – kizárólag az egyházi jogi személy hitéleti tevékenységéhez kapcsolódó részvétel céljából – eltöltő egyházi személy;

f) a honvédelmi vagy rendvédelmi feladatokat ellátó szervek állományába tartozó személy hozzátartozója, ha a vendégéjszakát az állomány tagjának látogatása miatt tölti a szolgálatteljesítés vagy a munkavégzés helye szerinti településen lévő, a honvédelmi vagy rendvédelmi feladatokat ellátó szerv rendelkezése alatt álló, szolgálati érdekből fenntartott szálláshelyen, feltéve, ha a településen való szolgálatteljesítés, munkavégzés időtartama legalább egybefüggő 30 nap.

Az adó alapja

32. § Az adó alapja:

a) a 30. § (1) bekezdésének a) pontja szerinti adókötelezettség esetén

1. a megkezdett vendégéjszakák száma, vagy

2. a megkezdett vendégéjszakára eső

a) szállásdíj, ennek hiányában

b) a szállásért bármilyen jogcímen (pl. üdülőhasználati jog) fizetendő ellenérték (pl. üzemeltetési költség);

b)

Az adó mértéke

33. § Az adó mértékének felső határa:

a) a 32. § a) 1. pontja alapján: személyenként és vendégéjszakánként 300 Ft;

b) a 32. § a) 2. pontja alapján: az adóalap 4%-a;

c)

Az adó beszédésére kötelezett

34. § (1) A 30. § (1) bekezdés a) pontja alapján fizetendő adót:

a) a szálláshely ellenérték fejében történő átengedése esetén a szállásdíjjal együtt a szállásadó,

b) a szálláshely vagy bármely más ingatlan ingyenesen történő átengedése esetén a szálláshellyel, ingatlannal rendelkezni jogosult az ott-tartózkodás utolsó napján

(a továbbiakban együtt: adóbeszedésre kötelezett) szedi be.

(2) Az (1) bekezdés szerint fizetendő idegenforgalmi adót az adóbeszedésre kötelezett akkor is tartozik befizetni, ha annak beszédését elmulasztotta.

HELYI IPARÚZÉSI ADÓ

Az adókötelezettség, az adó alanya

35. § (1) Adóköteles az önkormányzat illetékességi területén végzett vállalkozási tevékenység (a továbbiakban: iparúzési tevékenység).

(2) Az adó alanya a vállalkozó, azzal, hogy az egyéni vállalkozót az egyéni vállalkozói tevékenység szünetelése időszakában is vállalkozónak kell tekinteni, feltéve, ha a szünetelés időszaka az adóéven belül egybefüggően nem éri el a 181 napot.

36. § Adóköteles iparúzési tevékenység: a vállalkozó e minőségben végzett nyereség-, illetve jövedelemszerzésre irányuló tevékenysége.

36/A. § A települési önkormányzat által megállapított helyi iparúzési adóból származó bevétel elsőként – a fővárosi önkormányzat esetén külön törvényben meghatározottak szerint – a helyi közösségi közlekedési feladat ellátására, a helyi közösségi közlekedési feladat ellátásához szükséges összegen felüli bevétel különösen a települési önkormányzat képviselő-testületének hatáskörébe tartozó szociális ellátások finanszírozására használható fel. A települési önkormányzat által megállapított helyi iparúzési adóból származó bevétel az önkormányzati hivatal állományában foglalkoztatottak személyi juttatásai és az ahhoz kapcsolódó munkaadókat terhelő járulékok és szociális hozzájárulási adó finanszírozására nem fordítható.

Az iparúzési tevékenység

37. § (1) A vállalkozó iparúzési tevékenységet végez az önkormányzat illetékességi területén, ha ott székhellyel, telephellyel rendelkezik, függetlenül attól, hogy tevékenységét részben vagy egészben székhelyén (telephelyén) kívül folytatja.

(2)–(3)

Az adókötelezettség keletkezése és megszűnése

38. § (1) Az adókötelezettség az iparúzési tevékenység megkezdésének napjával keletkezik és a tevékenység megszüntetésének napjával szűnik meg.

(2)

Az adó alapja

39. § (1) Iparúzési tevékenység esetén – a (6) bekezdésben foglaltakra is figyelemmel – az adó alapja a nettó árbevétel, csökkentve

a) az eladott áruk beszerzési értéke és a közvetített szolgáltatások értéke, együttes – a (4)–(10) bekezdésben meghatározottak szerint számított – összegével,

b) az alvállalkozói teljesítések értékével,

c) az anyagköltséggel,

d) az alap kutatás, alkalmazott kutatás, kísérleti fejlesztés adóévben elszámolt közvetlen költségével, kivéve, ha a vállalkozó az adóévre a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti kutatás-fejlesztési tevékenység adókedvezményének alkalmazását választotta.

(2) Ha a vállalkozó több önkormányzat illetékességi területén vagy külföldön végez iparúzési tevékenységet, akkor az adó alapját – a tevékenység sajátosságaira leginkább jellemzően – a vállalkozónak kell a 3. számú mellékletben meghatározottak szerint megosztania.

(3)

(4) Az (1) bekezdés a) pontja szerinti nettó árbevétel csökkentő összeggel (eladott áruk beszerzési értéke és közvetített szolgáltatások értéke) a vállalkozó – nettó árbevétele összegétől függően,

sávosan – az alábbiak szerint csökkentheti nettó árbevételét. A nettó árbevétel

- 500 millió forintot meg nem haladó összegéből az e sávba jutó nettó árbevétel csökkentő összeg egésze,
- 500 millió forintot meghaladó, de 20 milliárd forintot meg nem haladó összegéből az e sávba jutó nettó árbevétel csökkentő összeg, de legfeljebb az e sávba jutó nettó árbevétel 85%-a,
- 20 milliárd forintot meghaladó, de 80 milliárd forintot meg nem haladó összegéből az e sávba jutó nettó árbevétel csökkentő összeg, de legfeljebb az e sávba jutó nettó árbevétel 75%-a,
- 80 milliárd forintot meghaladó összegéből az e sávba jutó nettó árbevétel csökkentő összeg, de legfeljebb az e sávba jutó nettó árbevétel 70%-a vonható le.

(5) A (4) bekezdésben említett, a sávba jutó nettó árbevétel csökkentő összeg az összes nettó árbevétel csökkentő összegnek és az adott sávba jutó nettó árbevétel összes nettó árbevételben képviselt arányának szorzata.

(6) A társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerint kapcsolt vállalkozásnak minősülő adóalanyok az adó alapját az adóalany kapcsolt vállalkozások összes nettó árbevétele és összes nettó árbevétel-csökkentő ráfordítása [(1) a)–d) pontok] pozitív előjelű különbözeteként – figyelemmel a (4) és (5) bekezdésben foglaltakra – állapítják meg, azzal, hogy az egyes adóalanyok adóalapja ezen különbözetnek és az adóalany nettó árbevételének a kapcsolt vállalkozások összes nettó árbevételében képviselt arányának szorzata. Az e bekezdésben foglaltakat csak azon adóalanyoknak kell alkalmaznia, amely esetében az eladott áruk beszerzési értékének és a közvetített szolgáltatás értékének együttes összege az adóalany nettó árbevételének 50%-át meghaladja, kizárólag az ezen feltételeknek megfelelő kapcsolt vállalkozásai vonatkozásában.

(7) A (4) és (5) bekezdéstől eltérően az adóalap megállapításánál azon áruk, anyagok, szolgáltatások értékesítésével összefüggésben elszámolt eladott áruk beszerzési értékének és közvetített szolgáltatások értékének teljes összege csökkenti a nettó árbevétel összegét, amely áruk, anyagok, szolgáltatások értékesítése után az adóalany

- a) a számvitelről szóló törvény szerinti exportértékesítés nettó árbevételét,
- b) a közfinanszírozásban részesülő gyógyszerek, mint áruk értékesítése után belföldi értékesítés nettó árbevételét,
- c) országos közlekedésszervezőként közlekedésszervezői szolgáltatás nyújtásából származó értékesítés nettó árbevételét,
- d) elszámolóházi tevékenységet végző szervezetként – a földgázpiaci és villamosenergia-piaci ügyletek elszámolása érdekében – földgáz, villamos energia értékesítés nettó árbevételét, vagy
- e) jogszabály alapján erre feljogosított dohánykiskereskedelem-ellátási tevékenységet végző személyként a dohánytermék-kiskereskedők részére történő dohánytermék értékesítés nettó árbevételét számol el.

(8) Az e § szerinti számításokat – a kerekítés általános szabályai alapulvételével – tizedestörtben kifejezve, hat tizedesjegy pontossággal kell elvégezni.

(9) Ha a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti kapcsolt vállalkozási viszony nem áll fenn az adóév egészében, a (6) bekezdés alkalmazása során csak a kapcsolt vállalkozási viszony fennállásának időtartamára jutó – napi időarányosítással számított – nettó árbevétel és nettó árbevétel-csökkentő költségeket, ráfordításokat kell figyelembe venni.

(10) A (6) bekezdésben foglaltakat akkor kell alkalmazni, ha a kapcsolt vállalkozási viszony 2016. október 1-jét követően, szétválással jött létre.

(11) Az a vállalkozó, aki a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerint szokásos piaci ár alkalmazására kötelezett, a kapcsolt vállalkozásával kötött ügyletből származó nettó árbevétel vagy nettó árbevétel-csökkentő költséget, ráfordítást a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti szokásos piaci ár alapulvételével állapítja meg. A nettó árbevétel csökkentésének vagy a nettó árbevétel csökkentő költség, ráfordítás összege növelésének feltétele, hogy a vállalkozó rendelkezzen a vele szerződő fél azon nyilatkozatával, miszerint az

ugyanakkora összeggel növelte a nettó árbevételt vagy csökkentette a nettó árbevételt csökkentő költség, ráfordítás összegét az őt terhelő iparüzési adó alapjának megállapítása során. Ha a szerződő fél nem alanya a helyi iparüzési adónak, vagy a szokásos piaci ár miatti korrekció olyan ügyletre vonatkozik, amelyben az ellenérték nem befolyásolja a szerződő fél helyi iparüzési adóalapjának összegét, akkor a nyilatkozatnak azt kell tartalmaznia, hogy e korrekciót az őt terhelő, a helyi iparüzési adónak megfelelő külföldi adó, ennek hiányában a társasági adó vagy annak megfelelő külföldi adó alapjának megállapítása során figyelembe vette.

(12) A (11) bekezdés szerinti korrekciók úgy is elvégezhetők, hogy a vállalkozó az iparüzési adó alapját egy összegben növeli vagy csökkenti.

Az adó alapjának egyszerűsített meghatározása

39/A. § (1) Az a vállalkozó, akinek/amelynek az adóévben – 12 hónapnál rövidebb adóév esetén napi arányosítással 12 hónapra számítva időarányosan – a bevétele nem haladja meg

a) a 25 millió forintot,

b) a 120 millió forintot, feltéve, hogy az adóévben a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerint kizárólag kiskereskedelmi tevékenységet végző átalányadózóknak minősül,
(a továbbiakban az *a*) és *b*) alpont szerinti vállalkozó e § alkalmazásában együtt: kisvállalkozó) az adóévi adó alapját a (2) bekezdésben foglaltak szerint is megállapíthatja.

(2) A kisvállalkozó (4) bekezdés szerint bejelentett döntése alapján az adó alapja a kisvállalkozó székhelye és telephelye szerinti önkormányzatoként

a) 2,5 millió forint, ha a kisvállalkozó bevétele az adóévben – 12 hónapnál rövidebb adóév esetén napi arányosítással 12 hónapra számítva időarányosan – a 12 millió forintot nem haladja meg,

b) 6 millió forint, ha a kisvállalkozó bevétele az adóévben – 12 hónapnál rövidebb adóév esetén napi arányosítással 12 hónapra számítva időarányosan – a 12 millió forintot meghaladja, de a 18 millió forintot nem haladja meg,

c) 8,5 millió forint, ha a kisvállalkozó bevétele az adóévben – 12 hónapnál rövidebb adóév esetén napi arányosítással 12 hónapra számítva időarányosan – a 18 millió forintot meghaladja, de az 25 millió forintot – az (1) bekezdés *b*) pontja szerinti kisvállalkozó esetén a 120 millió forintot – nem haladja meg,

azzal, hogy e § alkalmazásában bevétel alatt a személyi jövedelemadóról szóló törvény hatálya alá tartozó magánszemély kisvállalkozó esetében a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti bevételt, más kisvállalkozó esetén a nettó árbevételt kell érteni.

(3) Ha az adóév 12 hónapnál rövidebb, akkor az adóévi adóalap a (2) bekezdés szerinti adóalapnak az adókötelezettség napjai alapján napi arányosítással számított időarányos összegével egyezik meg.

(4) A (2) bekezdés szerinti adóalap-megállapítás választását

a) a kisvállalkozó – az adóköteles tevékenységét jogelőd nélkül kezdő kisvállalkozó az első adóévről szóló adóbevallásban az első adóévre is – az adóévet megelőző adóévről szóló bevallási nyomtatványon az adóév ötödik hónapjának utolsó napjáig

b) a tevékenységét az önkormányzat illetékességi területén kezdő vállalkozó – ide nem értve az adóköteles tevékenységét jogelőd nélkül kezdő vállalkozót – a bejelentkezési, változás-bejelentési nyomtatványon

jelenti be az adóhatóság számára.

A kisvállalkozó e döntése a teljes adóévre vonatkozik és mindaddig érvényes, amíg a kisvállalkozó az adóalapját a (2) bekezdés szerint kívánja megállapítani. A bejelentkezési, változás-bejelentési nyomtatvány végrehajtható okiratnak minősül.

(5) Ha a vállalkozó bevétele az adóévben meghaladja az (1) bekezdés szerinti rá vonatkozó összeget, akkor az adó alapját az adóévre és az azt követő adóévre a 39. § (1) bekezdés szerint, vagy, ha a 39/B. § szerinti adóalap- megállapítás feltételeinek megfelel, – választása szerint – a 39/B. § szerint kell megállapítani.

(6) Ha a kisvállalkozó már nem a (2) bekezdés szerint kívánja megállapítani az adóalapját, akkor e döntését az adóév ötödik hónapjának utolsó napjáig jelentheti be az adóhatóságnak. E bejelentéssel egyidejűleg adóelőleg bevallására köteles, a bevallott adóelőleg két részletben esedékes. A kisvállalkozó az adóév ötödik hónapjának utolsó napjáig teljesítendő adóelőleg-bevallással egyidejűleg az előző adóév adójával azonos összegű adóelőleg, a következő adóév harmadik hónapjának 15. napjáig ezen összeg felével egyező összegű adóelőleg fizetésére köteles.

(7) Ha a kisvállalkozó a (2) bekezdés szerinti adóalap-megállapítást alkalmazza, akkor adóját az adóévet követő év ötödik hónapjának utolsó napjáig köteles megfizetni.

(8) Nem kell bevallást benyújtani, ha az adóévi adó összege nem haladja meg az adóévi adóelőleg összegét és – ha a megfizetett adóelőleg összege magasabb – az adózó az adóelőleg és az adóévi adó összege különbözetének a visszatérítését nem kéri. Ha a kisvállalkozó az adóévet követő év ötödik hónapjának utolsó napjáig adóbevallást nem nyújt be, akkor úgy kell tekinteni, hogy az adóévi adófizetési kötelezettségének az adóévi adóelőleg megfizetésével kíván eleget tenni.

(9) A kisvállalkozó az adóév ötödik hónapjának utolsó napjáig – a 41. § (4) és (7) bekezdéseire figyelemmel – az adóévre adóelőleg fizetésére köteles, melynek összege az előző adóév adójának összegével azonos. A kisvállalkozót az adóelőleg-fizetésről bevallási kötelezettség nem terheli, ha a megelőző adóévről a (8) bekezdésre figyelemmel adóbevallás benyújtására nem köteles.

(10) Abban az adóévben, amelyikben a kisvállalkozó a (2) bekezdés szerinti adóalap-megállapítási mód alkalmazására áttér,

a) az adóév harmadik hónapjának 15. napján esedékes, az adóévre korábban bevallott adóelőleget annak eredeti esedékességekor köteles megfizetni. Az így megfizetett adóelőleg összege a (9) bekezdés, a *b)* pont vagy a *c)* pont szerint – az adóév ötödik hónapjának utolsó napjáig – fizetendő adóelőleg összegébe beszámít,

b) ha a kisvállalkozó előző adóévi bevétele nem több, mint az (1) bekezdés szerinti bevétel, a (9) bekezdésben foglaltaktól eltérően az adóelőleg összege az előző adóév bevétele alapján a (2) bekezdés szerint megállapított adóalap és az önkormányzat rendelete szerinti adómérték szorzata,

c) ha a kisvállalkozó előző adóévi bevétele az (1) bekezdés szerinti bevételt meghaladja és az önkormányzat illetékességi területén az adóévben kezdi meg adóköteles tevékenységét, akkor a (9) bekezdésben foglaltaktól eltérően az adóelőleg összege a (2) bekezdés *c)* pontja szerinti adóalaprak az adóéven belüli adóköteles időszakra időarányosan számított része és az önkormányzat rendelete szerinti adómérték szorzata.

(11) Ha a kisvállalkozó a (2) bekezdés szerinti adóalap-megállapítást alkalmazza, akkor a helyi iparüzési adóban adómentességre, adókedvezményre és adócsökkentésre nem jogosult.

39/B. § (1) A kisvállalati adó hatálya alá tartozó vállalkozó az adó alapját a kisvállalati adója alapjának 20%-kal növelt összegében is megállapíthatja.

(2) Az adó alapjának az (1) bekezdés szerinti megállapítása adóévre választható, az erről szóló bejelentést az adóévről szóló bevallásban legkésőbb az annak benyújtására előírt határidőig kell megtenni az adóhatóságnál.

(3) Ha a vállalkozó kisvállalati adóalanyisága megszűnik, akkor az adó alapját a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló törvény szerinti adóévére az (1) bekezdés szerint, a naptári év hátralévő részére a 39. § (1) bekezdése szerint kell megállapítani.

(4) Ha a vállalkozó kisvállalati adóalanyisága megszűnik, akkor

a) köteles a kisvállalati adókötelezettségéről szóló bevallásbenyújtással egyidejűleg a kisvállalati adóalanyiság megszűnését követő naptól az azt követő adóév első félévének utolsó napjáig terjedő időszakra (e pont alkalmazásában: előlegfizetési időszak) a bevallásban szereplő, a bevallással lefedett időszak naptári napjai alapján 12 hónapra számított összegű adóelőleget az előlegfizetési időszakra eső egyes előlegfizetési időpontokra, egyenlő arányban bevallani azzal, hogy nem kell adóelőleget bevallani arra az előlegfizetési időpontra, amelyre a vállalkozó már vallott be adóelőleget.

b) a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló törvény szerinti

adóévéről szóló bevallást a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló törvényben meghatározott időpontig köteles benyújtani, s ezzel egyidejűleg az adóévre már megfizetett előleg és a tényleges fizetendő adó összegének különbözetét megfizeti, illetve igényelheti vissza.

Az önkormányzat által nyújtható adómentesség, adókedvezmény

39/C. § (1) Az önkormányzat rendeletében a (2)–(4) bekezdésben foglaltak alapján jogosult adómentességet, adókedvezményt megállapítani a vállalkozó számára.

(2) Az önkormányzat rendeletében adómentességet, adókedvezményt állapíthat meg annak a vállalkozónak, akinek/amelynek a 39. § (1) bekezdés, illetőleg a 39/B. § alapján számított (vállalkozási szintű) adóalapja nem haladja meg a 2,5 millió Ft-ot. Az önkormányzat az adómentességre, adókedvezményre való jogosultság szempontjából 2,5 millió Ft-nál alacsonyabb adóalapösszeget is meghatározhat. Az adómentesség, adókedvezmény terjedelmének, mértékének valamennyi mentességre jogosult vállalkozó számára azonosnak kell lennie.

(3) Az önkormányzat rendeletében jogosult a házi orvos, védőnő vállalkozó számára adómentességet, adókedvezményt megállapítani, feltéve, ha annak vállalkozási szintű iparüzési adóalapja az adóévben a 20 millió forintot nem haladja meg. Az adómentességnek, adókedvezménynek valamennyi házi orvos, védőnő vállalkozó számára azonosnak kell lennie.

(4) Az önkormányzat jogosult arra, hogy rendeletében adómentességet vagy adókedvezményt állapítson meg a vállalkozó azon beruházásának értéke vagy annak egy része után, melyet a vállalkozó az adóévben helyezett üzembe. Az önkormányzat – ha az adómentességként vagy adókedvezményként igénybe vehető beruházás értéke meghaladja az adóévben a településre megállapított adóalap vagy adó összegét – rendeletében meghatározhatja azt is, hogy a vállalkozó a beruházás értéke adómentességként vagy adókedvezményként igénybe nem vett része után az adóévet követő adóévben, adóévekben vehesse igénybe az adómentességet, adókedvezményt. Az önkormányzat az adómentesség mértékét a településre kimutatott adóalap, az adókedvezmény mértékét a településre kimutatott adó%-ában korlátozhatja. Az adómentesség, adókedvezmény terjedelmének, mértékének valamennyi vállalkozó számára azonosnak kell lennie.

A foglalkoztatás növeléséhez kapcsolódó adóalap-mentesség

39/D. §

A szabályozott ingatlanbefektetési társaság adómentessége

39/E. § (1) Mentés az adó alól a szabályozott ingatlanbefektetési társaságról szóló törvény (a továbbiakban: Szit. tv.) szerinti szabályozott ingatlanbefektetési társaság (a továbbiakban e § vonatkozásában: társaság), a Szit. tv. szerinti szabályozott ingatlanbefektetési elővállalkozás (a továbbiakban e § vonatkozásában: elővállalkozás), valamint a társaság és az elővállalkozás Szit. tv. szerinti projektársasága.

(2) Ha az elővállalkozást az állami adóhatóság anélkül törli az elővállalkozások nyilvántartásából, hogy társaságként nyilvántartásba venné, akkor az elővállalkozás és annak projektársasága az (1) bekezdés szerinti mentesség figyelmen kívül hagyásával számított, az elővállalkozásként való működés időszakára eső adó kétszeresét köteles bevallani és megfizetni.

(3) Ha az elővállalkozás projektársasága megszűnik, vagy az elővállalkozás a projektársaságban fennálló tulajdoni illetőségét részben vagy egészben elidegeníti, akkor a projektársaság (1) bekezdés szerinti mentesség figyelmen kívül hagyásával számított adójának kétszeresét az elővállalkozás a projektársaság megszűnésének, elidegenítésének időpontját követő első adóbevallása benyújtásával egyidejűleg köteles bevallani és megfizetni.

A beszerző, értékesítő szövetkezet mentessége

39/F. § (1) Mentés az adó alól a beszerző, értékesítő szövetkezet.

(2) Az (1) bekezdés szerinti mentesség csekély összegű (de minimis) támogatásnak minősül, amely az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének a csekély összegű támogatásokra való alkalmazásáról szóló 2023. december 13-i (EU) 2023/2831 bizottsági rendelet szabályaival összhangban nyújtható.

Az adó mértéke

40. § (1) Az adó évi mértékének felső határa

a) 1998. évben az adóalap 1,4%-a,

b) 1999. évben az adóalap 1,7%-a,

c) 2000. évtől az adóalap 2%-a.

(2)

(3)–(4)

Az adó csökkentése

40/A. § (1) A székhely, illetve a telephely szerinti önkormányzathoz az adóévre fizetendő adóból, legfeljebb azonban annak összegéig terjedően – a (2) bekezdésben meghatározott módon – levonható az adóalany által ráfordításként, költségként az adóévben elszámolt, a belföldön és külföldön autópályák, autóutak és főutak használatáért fizetendő, megtett úttal arányos díjnak, az autópályák, autóutak és főutak használatáért fizetendő használati díjnak (a továbbiakban együtt: útdíj) a 7,5%-a.

(2) Az adóévben megfizetett útdíj (1) bekezdés szerinti része a székhely, illetve telephely(ek) szerinti önkormányzatokhoz fizetendő adóból a vállalkozás szintjén képződő teljes törvényi adóalap és az egyes (székhely, illetve telephely(ek) szerinti) önkormányzatokhoz kimutatott települési adóalapok arányában vonható le.

(3) Az önkormányzat rendelete – valamennyi vállalkozóra azonos feltételekkel – határozhatja meg, hogy a vállalkozó az alap kutatás, alkalmazott kutatás vagy kísérleti fejlesztés adóévben elszámolt közvetlen költsége 10%-ának megfelelő összeggel csökkentheti az adóját.

(4) A vállalkozó az önkormányzathoz fizetendő adóévi adóját a (3) bekezdés alapján alkotott rendelet szerinti adókedvezménnyel a (2) bekezdésben meghatározott módon, legfeljebb az adóévre fizetendő adó összegéig csökkentheti.

Az éves beszámolóját az IFRS-ek szerint elkészítő vállalkozóra vonatkozó sajátos rendelkezések

40/B. § (1) Az éves beszámolóját az IFRS-ek szerint készítő vállalkozó e törvény szabályait a nettó árbevétel, az eladott áruk beszerzési értéke, az anyagköltség, a közvetített szolgáltatások értéke és az alvállalkozói teljesítések értéke megállapítása során a 40/C–40/I. §-okban, az iparüzési adókötelezettség teljesítése során a 40/J–40/M. §-okban foglalt eltéréssel alkalmazza, függetlenül attól, hogy a nettó árbevétel, az eladott áruk beszerzési értéke, az anyagköltség, a közvetített szolgáltatások értéke, az alvállalkozói teljesítések értéke folytatódó vagy megszűnt tevékenységből származik.

(2) Ha a vállalkozó az IFRS 11 Közös megállapodások című standard hatálya alá eső közös megállapodás alapján végzett tevékenységének elszámolása eltér a számvitelről szóló törvény szerinti elszámolástól, akkor az e tevékenységre vonatkozó nettó árbevételt, eladott áruk beszerzési értékét, anyagköltséget, közvetített szolgáltatások értékét, alvállalkozói teljesítések értékét úgy határozza meg, mintha ennek a tevékenységnek a teljesítményét a számvitelről szóló törvény szerint számolta volna el.

40/C. § (1) Az 52. § 22. pont a) alpontjától eltérően a hitelintézetnek, pénzügyi vállalkozásnak,

biztosítónak, befektetési vállalkozónak nem minősülő vállalkozó esetén a nettó árbevétel – a (2) és (3) bekezdésben felsorolt tételekkel korrigált – az üzleti évben az IFRS 15 Vevői szerződésekből származó bevétel című standard szerint elszámolt és a más standardok által az IFRS 15 Vevői szerződésekből származó bevétel című standard szerint bevételként elszámolni rendelt bevétel (árbevétel) (a továbbiakban együtt: bevétel).

(2) Az (1) bekezdés szerinti bevételt növelni kell:

a) az IFRS 15 Vevői szerződésekből származó bevétel című standard 5. bekezdés *d)* pontja szerint az IFRS 15 Vevői szerződésekből származó bevétel című standard hatókörén kívül eső nem monetáris csere esetén az elcserélt áru vagy szolgáltatás számlázott értékével, ennek hiányában valós értékével,

b) a számvitelről szóló törvény szerinti – nem számlázott – utólag adott (fizetendő) szerződés szerinti engedmény összegével,

c) az IFRS 15 Vevői szerződésekből származó bevétel című standard 60–65. bekezdése alapján elszámolt kamatbevétel összegével,

d) az IFRS 15 Vevői szerződésekből származó bevétel című standard 51. bekezdése alapján a vevőtől várt ellenérték csökkentéseként figyelembe vett kötbér összegével,

e) az 52. § 40. pontja szerinti közvetített szolgáltatásnak megfelelő ügylet esetén a közvetített szolgáltatás, valamint az adóalany által saját nevében, de megbízója javára kötött adásvételi szerződéssel értékesített termék (ingó, ingatlan) számvitelről szóló törvény szerint megállapított bekerülési értékének megfelelő összeggel,

f) az (1) bekezdés szerinti ügylettel összefüggő fedezeti ügylet esetén azzal az összeggel, amellyel az (1) bekezdés szerinti ügyletről kiállított bizonylaton (számlán) szereplő értéket az IFRS-ek szerint a bevétel (árbevétel) elszámolásakor csökkenteni kell,

g) az IFRS 16 Lízingek című standard szerinti pénzügyi lízingnek megfelelő szerződés esetén a lízingfutamidő kezdetének adóévében a lízingbe (visszlízingbe) adónál a lízingfutamidő kezdetekor megjelenített követelés kezdeti közvetlen költségeket nem tartalmazó értékével,

h) a nem a szokásos tevékenység keretében keletkezett áruértékesítésből, szolgáltatásnyújtásból származó bevétellel,

i)

j) az IFRS 16 Lízingek című standard szerinti operatív lízingnek megfelelő szerződés esetén a lízingbe (visszlízingbe) adónál az IFRS 16 Lízingek című standard 81. bekezdése szerinti összeggel,

k) az IFRS 15 Vevői szerződésekből származó bevétel című standard 70–71. bekezdése alapján az ügyleti ár csökkenéseként elszámolt, vevőnek fizetendő ellenérték összegével,

l) az IFRS 4. Biztosítási szerződések című standard szerinti biztosítóként a biztosítási szerződésből kapott bevétellel,

m) azzal a származékos leszállítási ügyletnek nem minősülő, a szokásos tevékenység keretében végzett áruértékesítésről, szolgáltatásnyújtásról vagy az *a)*, *e)* és *g)–l)* pont szerinti ügyletről kiállított bizonylaton (számlán) feltüntetett – általános forgalmi adó nélküli – összeggel (vevőtől várt ellenszolgáltatással), amelyet a vállalkozó az IFRS-ek szerint bevételként (árbevételként) vagy az *a)–l)* pontok szerinti bevétel-növelő tételként nem számolt vagy nem számolhat el, feltéve, ha azt a vállalkozó az (1) bekezdés szerinti bevételként nem vette figyelembe.

(3) Az (1) bekezdés szerinti bevételt csökkenteni kell:

a) a jogdíjjal,

b) a felszolgálatási díjjal,

c) az adóhatósággal elszámolt jövedéki adó, regisztrációs adó, valamint a népegészségügyi termékadóról szóló törvény szerinti alkoholos ital utáni népegészségügyi termékadó összegével a jövedéki adó, a regisztrációs adó, a népegészségügyi termékadó alanya esetén,

d) az IFRS 15 Vevői szerződésekből származó bevétel című standard 60–65. bekezdése alapján elszámolt kamatráfordítás összegével,

e) az (1) bekezdés szerinti bevételt eredményező ügylettel összefüggő fedezeti ügylet esetén azzal az összeggel, amellyel az (1) bekezdés szerinti bevételt eredményező ügyletről kiállított számlán

szereplő értéket az IFRS-ek szerint a bevétel (árbevétel) elszámolásakor növelni kell,

f) az adóévet megelőző bármely adóévben figyelembe vett, a 2016. december 31-ig hatályos (2) bekezdés *k)* vagy a (2) bekezdés *m)* pont szerinti bevételnövelő tétel összegével feltéve, ha az az IFRS-ek alkalmazásával az (1) bekezdés szerint bevételnek, vagy a (2) bekezdés szerint bevételt növelő tételnek minősül.

40/D. § (1) Hitelintézet, pénzügyi vállalkozás, befektetési vállalkozás esetén – az 52. § 22. pont *b)* és *d)* alpontjától eltérően – nettó árbevétel az IFRS-ek szerint kamatként elszámolt bevétel (2) és (3) bekezdés szerint korrigált összege.

(2) Az (1) bekezdés szerinti bevételt növelni kell:

a) a kamatbevétel csökkentéseként az üzleti évben elszámolt fizetett, fizetendő díjak, jutalékok összegével,

b) a nyújtott szolgáltatások után az IFRS 15 Vevői szerződésekből származó bevételek című standard alapján elszámolt bevétellel (kapott, járó díjak, jutalékok összegével),

c) az IAS 32 Pénzügyi instrumentumok: bemutatás című standard 11. bekezdése szerinti pénzügyi instrumentum üzleti évben való eladása esetén, az elért nyereséggel, nyereség jellegű különbözettel,

d) az IFRS 16 Lízingek című standard szerinti pénzügyi lízingnek megfelelő szerződés esetén a lízingfutamidő kezdetének adóévében a lízingbe (visszlízingbe) adónál a lízingfutamidő kezdetekor megjelenített követelés kezdeti közvetlen költségeket nem tartalmazó értékével,

e) az IFRS 16 Lízingek című standard szerinti operatív lízingnek megfelelő szerződés esetén a lízingbe (visszlízingbe) adónál az (1) bekezdésben foglaltak alapján figyelembe nem vett, az IFRS 16 Lízingek című standard 81. bekezdése szerinti összeggel,

f) a nem a szokásos tevékenység keretében keletkezett áruértékesítésből, szolgáltatásnyújtásból származó bevétellel,

g) az emissziós jogok értékesítéséből származó bevétellel

(3) Az (1) bekezdés szerinti bevételt csökkenteni kell:

a) az üzleti évben ráfordításként elszámolt (fizetett, járó) kamattal,

b) az IFRS 16 Lízingek című standard alapján pénzügyi lízingnek minősülő szerződés alapján a lízingbeadónál kereskedelmi áruként nyilvántartásba nem vett eszköz IAS 2 Készletek című standard alapján megállapított, a pénzügyi lízingbe adáskor meglévő könyv szerinti értékével,

c) a saját követelés értékesítéséből keletkezett, az üzleti évben elszámolt nyereség összegével.

40/E. § (1) Biztosító esetén – eltérően az 52. § 22. pontjának *c)* alpontjától – nettó árbevétel a 40/D. § (1)–(3) bekezdései szerint számított – a (2) és (3) bekezdések szerint korrigált – bevétel.

(2) Az (1) bekezdés szerinti bevételt növelni kell az üzleti évben elszámolt díjbevétellel.

(3) Az (1) bekezdés szerinti bevételt csökkenteni kell az üzleti évben a biztosítót terhelő, a biztosítási szerződés szerinti szolgáltatások teljesítése során elszámolt ráfordítással.

40/F. § (1) Az 52. § 36. pontjában foglaltaktól eltérően eladott áruk beszerzési értéke az IAS 2 Készletek című standard szerinti, továbbértékesítés céljából vásárolt és birtokolt, üzleti évben értékesített áru, telek vagy más ingatlan (a továbbiakban: kereskedelmi áru) – (2) és (3) bekezdés szerint korrigált – értékesítéskor nyilvántartott könyv szerinti értéke.

(2) Az (1) bekezdés szerinti könyv szerinti értéket növelni kell:

a) az IAS 2 Készletek című standard 11. bekezdése alapján a kereskedelmi áru beszerzési költségének meghatározása során figyelembe vett, a számvitelről szóló törvény szerinti – nem számlázott – utólag kapott (járó) engedmény szerződés szerinti összegével,

b) a 40/C. § (2) bekezdés *a)* pontjában említett csere esetén a cserébe kapott készlet csereszerződés szerinti értékével,

c) az IFRS 16 Lízingek című standard alapján pénzügyi lízingnek minősülő szerződés alapján a lízingbeadónál kereskedelmi áruként nyilvántartásba nem vett eszköz IAS 2 Készletek című standard alapján megállapított, a pénzügyi lízingbe adáskor meglévő könyv szerinti értékével, ide nem értve azt az összeget, mellyel a vállalkozó a 40/D. § (3) bekezdés *b)* pontja szerint a bevételt csökkentette,

d) ha a 40/C. § (2) bekezdés *e)* pontja alkalmazásának van helye, akkor az értékesített termék (ingó, ingatlan) számvitelről szóló törvény szerint megállapítandó bekerülési értékével,

e) az olyan értékesített áru, telek vagy más ingatlan értékesítéskori könyv szerinti értékével, amely csak azért nem minősül az (1) bekezdés szerinti kereskedelmi árunak, mert nem a szokásos tevékenység keretében értékesítik,

f)

(3) Az (1) bekezdés szerinti könyv szerinti értéket az adóévben csökkenteni kell:

a) az adóévet megelőző adóév(ek)ben a (2) bekezdés *d)* pontja szerint a könyv szerinti érték növeléseként már figyelembe vett összeggel, ha az IFRS-ek alkalmazásából az következik, hogy az az adóévben az (1)–(2) bekezdés szerint a könyv szerinti érték összegét növeli,

b)

40/G. § (1) Az 52. § 37. pontjában foglaltaktól eltérően anyagköltség az 52. § 67. pontja szerinti anyag üzleti évben ráfordításként elszámolt – (2) és (3) bekezdés szerint korrigált – felhasználáskori könyv szerinti értéke.

(2) Az (1) bekezdés szerinti anyagköltség összegét növelni kell:

a) az anyag könyv szerinti értékének megállapítása során az IAS 2 Készletek című standard 11. bekezdése alapján figyelembe vett, a számvitelről szóló törvény szerinti utólag kapott (járó) – nem számlázott – szerződés szerinti engedménynek minősülő kereskedelmi engedmények, rabattok és hasonló tételek összegével,

b)

(3) Az (1) bekezdés szerinti anyagköltség összegét csökkenteni kell:

a) annak az anyagnak a ráfordításként elszámolt könyv szerinti értékével, amelyet az IAS 2 Készletek című standard 35. bekezdésében említettek szerint saját előállítású ingatlanok, gépek, berendezések alkotórészeként használtak fel és amelynek könyv szerinti értékét a saját előállítású ingatlanok, gépek, berendezések bekerülési értékében figyelembe vették,

b)

40/H. § Ha a 40/C. § (2) bekezdése *e)* pontja alkalmazásának van helye, akkor az 52. § 40. pontja szerinti közvetített szolgáltatások értékét növelni kell a közvetített szolgáltatás számvitelről szóló törvény szerint megállapítandó bekerülési értékével.

40/I. § Nem minősül alvállalkozói teljesítések értékének [52. § 32. pont] az az érték, mellyel a vállalkozó a 40/F. § vagy a 40/G. § vagy a 40/H. § alapján eladott áruk beszerzési értéke vagy anyagköltség vagy közvetített szolgáltatások értéke címén az adó alapját csökkentette.

40/J. § (1) A vállalkozó első olyan adóéve, amelyről éves beszámolóját az IFRS-ek szerint készíti (a továbbiakban: áttérés adóéve) adóalapját

a) növelni kell az áttérés adóévet megelőzően folytatott ügyletből származó

aa) azon, az áttérés adóévében vagy azt követő bármely adóévben a 40/C–40/E. § szerinti nettó árbevételnek nem minősülő összeggel, amelyet a vállalkozó az iparüzési adó alapjának számításakor az áttérés adóévet megelőző bármely adóévben nettó árbevételként még nem vett figyelembe, és ha a vállalkozó az IFRS-ekre nem tért volna át az áttérés évében vagy az azt követő bármely adóévben nettó árbevételnek minősülne,

ab) azon költség, ráfordítás összegével, amellyel a vállalkozó a helyi iparüzési adó alapjának számítása során a nettó árbevételt az áttérés adóévet megelőző bármely adóévben és az áttérés adóévében vagy azt követő bármely adóévben is csökkenti;

b) csökkenteni kell az áttérés adóévet megelőzően folytatott ügyletből származó

ba) azon bevétel összegével, amelyet a vállalkozó a helyi iparüzési adó alapjának számítása során az áttérés adóévet megelőző bármely adóévben és az áttérés adóévében vagy azt követő bármely adóévben nettó árbevételként figyelembe vesz,

bb) azon az IFRS-ek alkalmazásában nettó árbevételt csökkentő költségnek, ráfordításnak nem minősülő összeggel, amellyel a vállalkozó a helyi iparüzési adó alapjának számítása során az áttérés adóévet megelőző bármely adóévben nettó árbevételét nem csökkentette, és azt, ha a az IFRS-ek alkalmazására nem tért volna át az áttérés évében, vagy azt követő bármely adóévben nettó

árbevételt csökkentő ráfordításként számolhatna el.

(2) Ha a vállalkozó az áttérés adóévét követően olyan, az áttérés adóévét megelőző időszakra vonatkozó számviteli hibát állapít meg, amelynek elszámolása az IFRS-ek szerint eltér a számvitelről szóló törvény szerinti elszámolástól, akkor – az áttérési különbözet módosítása nélkül – az (1) bekezdés megfelelő alkalmazásával megállapítja, hogy az eredeti helyes elszámolás mennyivel befolyásolta volna az áttérési különbözet összegét (számviteli önellenőrzési különbözet). A vállalkozó a számviteli önellenőrzési különbözet összegével módosítja a hiba megállapításának időpontját magában foglaló adóévben az iparüzési adó alapját.

(3) A számviteli politika változásának évében – ha az nem azonos az áttérés adóévével – a vállalkozó adóalapját:

a) növelni kell

aa) az áttérés adóévében vagy azt követően, de a számviteli politika változásának adóévét megelőzően folytatott ügyletből származó azon, a megváltozott számviteli politika alkalmazásának adóévében vagy azt követő bármely adóévben a 40/C.–40/E. § szerinti nettó árbevételnek nem minősülő összeggel, amelyet a vállalkozó az iparüzési adó alapjának számításakor az áttérés adóévében vagy ezt követően a számviteli politika változását megelőző bármely más adóévben nettó árbevételként még nem vett figyelembe, és ha a vállalkozó számviteli politikája nem változna, akkor az bármely adóévben nettó árbevételnek minősülne;

ab) azon költség, ráfordítás összegével, amellyel a vállalkozó a helyi iparüzési adó alapjának számítása során a nettó árbevételt az áttérés adóévét követő, de a számviteli politika változását megelőző bármely adóévben és a számviteli politika változásának adóévében vagy azt követő bármely adóévben is csökkenti;

b) csökkenteni kell

ba) az áttérés adóévében vagy azt követően, de a számviteli politika változását megelőzően folytatott ügyletből származó azon bevétel összegével, amelyet a vállalkozó a helyi iparüzési adó alapjának számítása során az áttérés adóévében vagy azt követően, de a számviteli politika változását megelőzően figyelembe vett, és azt a számviteli politika változásának adóévében vagy azt követően nettó árbevételként figyelembe kell venni;

bb) azon költség, ráfordítás összegével, amelyet a vállalkozó az iparüzési adó alapjának számításakor az áttérés adóévében, vagy ezt követően a számviteli politika változását megelőző bármely más adóévben az adóalap megállapítása során nettó árbevételt vagy bevételt csökkentő tételként még nem vett figyelembe, és ha a vállalkozó számviteli politikája nem változna, akkor az bármely adóévben nettó árbevételt vagy bevételt csökkentő tételnek minősülne;

(4) Ha a vállalkozó az IFRS-ek alkalmazásáról vagy a számviteli politika változásáról szóló döntést követően, de az áttérés adóévét megelőzően jogutódlással megszűnik, az áttérési különbözet összegét a jogutód köteles megállapítani az (1) és (3) bekezdés megfelelő alkalmazásával.

40/K. § (1) Azon átmeneti adóév esetén, amelyben az iparüzési adóalap [39. §] a 40/B–40/I. § és a 40/J. § (1) bekezdésének alkalmazásával kisebb, mint az áttérés adóévét megelőző adóév 12 hónapra számított adóalapjának összege, az iparüzési adó alapja – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – az utóbbi.

(2) Az adóhatóság a vállalkozó – az átmeneti adóévről szóló bevallás benyújtásával egyidejűleg előterjesztett – kérelme alapján az (1) bekezdés szerinti átmeneti adóév adóalapjaként fogadja el a 40/B–40/I. § és a 40/J. § (1) bekezdés figyelmen kívül hagyásával számított összeget, ha az kisebb, mint az (1) bekezdés szerinti adóalap.

(3) Ha az áttérés adóévében a (2) bekezdést alkalmazzák, akkor az áttérési különbözetet – a (4) bekezdésben foglalt eltéréssel – abban az adóévben kell figyelembe venni, amelyben a vállalkozó fizetendő adóját első ízben állapítja meg 40/B–40/I. § szerint számított adóalapösszeg alapján.

(4) Az áttérési különbözetet legkésőbb a végelszámolás, a felszámolás kezdő napját megelőző nappal lezáruló adóévben, a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény 18/C. § (18) bekezdése szerinti jogutód nélküli megszűnéskor pedig az utolsó adóévben figyelembe kell venni. Nem kell e rendelkezést alkalmaznia az európai részvénytársaságnak és az európai

szövetkezetenek a székhelye belföldről külföldre történő áthelyezésekor azon tevékenységére, amelyet külföldi vállalkozóként folytat. Nem kell továbbá e rendelkezést alkalmaznia a külföldi vállalkozónak, ha a tevékenységét az európai részvénytársaság, az európai szövetkezet folytatja.

40/L. § (1) Ha az áttérés adóévében a 40/B–40/I. §-ok és a 40/J. § (1) bekezdés alkalmazásával számított iparüzési adó összege kisebb, mint az áttérés adóévet megelőző adóév iparüzési adójának összege, akkor az áttérés adóévet követő adóévben kezdődő adóelőleg-fizetési időszak adóelőlegének összege az utóbbi. Az adóelőleget két egyenlő részletben kell megállapítani, bevallani és megfizetni.

(2) Az (1) bekezdés hatálya alá eső vállalkozás esetén az áttérés adóévében és áttérés adóévet követő előlegfizetési időszakra vonatkozóan az adózás rendjéről szóló törvény szerinti előleg-mérséklésnek nincs helye.

40/M. § Az IFRS-eket alkalmazó vállalkozó – az áttérés adóévet megelőző adóévről szóló társasági adóbevallás-benyújtással egyidejűleg, elektronikus úton, az állami adóhatóság által rendszeresített nyomtatványon – adatot szolgáltat az állami adóhatósághoz:

a) az áttérés adóévet megelőző adóévben bevallott vállalkozási szintű nettó árbevétel összetevőinek összegéről és a nettó árbevételt csökkentő költségek és ráfordítások jogcímenkénti összegéről,

b) az áttérés adóévet megelőző adóév adatai alapján az e fejezet szerinti kiszámított nettó árbevétel összetevőinek összegéről és a nettó árbevétel-csökkentő költségek, ráfordítások összegéről.

V. Fejezet

Az adóelőleg megállapítása, az adó bevallása és az adó megfizetése

41. § (1) A vállalkozó – a (4) bekezdésben foglaltak kivételével – a helyi iparüzési adóban az előlegfizetési időszakra – az egyes esedékességi időpontokra eső összeg feltüntetésével önkormányzatunként – adóelőleget köteles a (3) bekezdésben foglalt esetekben a bejelentkezéssel egyidejűleg az adóhatóság által rendszeresített nyomtatványon bejelenteni, illetve minden más esetben a bevallás-benyújtással egyidejűleg bevallani. A benyújtott – adóelőleget tartalmazó – bejelentkezési nyomtatvány végrehajtható okiratnak minősül.

(2) Az előlegfizetési időszak – a (3) bekezdésben foglaltak kivételével – a bevallás-benyújtás esedékességét követő második naptári hónap első napjával kezdődő 12 hónapos időszak.

(3) Az adóköteles tevékenységét az önkormányzat illetékességi területén az adóév közben kezdő, valamint az átalakulással, egyesüléssel, szétválással létrejött vállalkozó esetén, továbbá ha az önkormányzat az adót első alkalommal vagy év közben vezeti be, az előlegfizetési időszak az adókötelezettség, átalakulás, egyesülés, szétválás, adóbevezetés kezdő napjától az azt követő adóév első félévének utolsó napjáig terjedő időtartam.

(4) Nem kell adóelőleget bejelenteni, bevallani:

a) az előtársaságnak,

b) az adóköteles tevékenységet jogelőd nélkül kezdő vállalkozónak az első adóelőleg-fizetési időszakra,

c) az adóalanyként megszűnő vállalkozónak, továbbá

d) arra az előlegfizetési időpontra, amelyre a vállalkozó már vallott be adóelőleget.

(5) A (2) bekezdés szerinti esetben az adóelőleg-részletek összege:

a) ha az adóévet megelőző adóév időtartama 12 hónapnál nem rövidebb, akkor az előlegfizetési időszakra fizetendő adóelőleg első részletének összege az adóévet megelőző adóév adójának és az adóév harmadik hónapjának 15. napjára már bevallott, bejelentett adóelőleg-részlet pozitív különbözete, az előlegfizetési időszakra fizetendő adóelőleg második részletének az összege az adóévet megelőző adóév adójának fele,

b) ha az adóévet megelőző adóév 12 hónapnál rövidebb, akkor az előlegfizetési időszakra fizetendő adóelőleg első részletének az összege az adóévet megelőző adóév adójából az adóévet megelőző adóév naptári napjai alapján 12 hónapos időszakra számított összeg és az adóév harmadik hónapjának 15. napjára már bevallott, bejelentett adóelőleg-részlet pozitív különbözete, az előlegfizetési időszakra fizetendő adóelőleg második részletének összege az adóévet megelőző adóév adójából az adóévet megelőző adóév naptári napjai alapján 12 hónapos időszakra számított összeg fele.

(6) A (3) bekezdés szerinti esetekben az adóelőleg-részletek összege a vállalkozó által az adókötelezettsége keletkezésének adóévére várható adó figyelembevételével az előlegfizetési időszakra időarányosan megállapított – az ezen időszak alatt esedékes egyes adóelőleg-fizetési időpontokra egyenlő arányban megosztott – bejelentett összeg.

(7) Ha jogszabályi változás miatt az adó alapja vagy mértéke az adóévre módosul, továbbá ha a vállalkozó az adóévet megelőző évben e törvény vagy az önkormányzat rendelete alapján adómentességet vagy adókedvezményt vett igénybe, de az adóévben az adómentesség vagy az adókedvezmény nem vagy nem teljes mértékben illeti meg, akkor az előleg összegét az adóalap, az adómérték, a kedvezmény mértékének változása, illetőleg a mentesség, kedvezmény megszűnése figyelembevételével kell bevallani.

(8) Az őstermelők családi gazdaságának tagjai az adóévi iparüzési adókötelezettségüket úgy is teljesíthetik, hogy az őstermelők családi gazdaságának a tevékenységvégezéséből származó teljes iparüzési adóalap alapulvételével a tagok egyike állapítja meg, vallja be és fizeti meg az adót.

(9) Ha a számvitelről szóló törvény szerinti – jelentős vagy nem jelentős összegű – hiba miatt a hibával érintett adóév adóalapját, adóösszegét az adóhatóság ellenőrzés keretében vagy a vállalkozó az adózás rendjéről szóló törvény szerinti önellenőrzés útján módosítja, akkor annak az adóévnek az adóalapját, amelyben a hibát feltárták, e módosításra figyelemmel kell megállapítani.

41/A. § (1) Az adóalany a jövőben esedékessé váló adójára tekintettel előrehozott adót fizethet.

(2) Az előrehozott adóról annak megfizetésével egyidejűleg bevallást kell benyújtani.

(3) A (2) bekezdés szerinti bevallásban az adóalany megjelölheti, hogy az adóhatóság az előrehozott adóját melyik jövőben esedékessé váló adófizetési kötelezettségébe számítsa be. Ilyen rendelkezés hiányában az előrehozott adót – vagy, ha az adóalany rendelkezésében megjelölt adó kisebb, mint az előrehozott adó összege, akkor az előrehozott adó még be nem számított összegét – az adóhatóságnál nyilvántartott adófizetési kötelezettség összegébe, az esedékesség sorrendjében kell beszámítani, legfeljebb az adófizetési kötelezettség erejéig.

(4) A (2) bekezdés szerinti bevallás önellenőrzéssel nem helyesbíthető.

(5) Az előrehozott adót a 6. § *f*) pontjában, a 7. § *h*) pont *hb*) alpontjában és *i*) pontjában a bevétel számításánál a (3) bekezdés szerinti esedékességgel, az akkor beszámított összegben kell figyelembe venni.

41/B. § (1) Ha az egyéni vállalkozó mezőgazdasági őstermelői tevékenysége révén is vállalkozónak minősül, akkor az egyéni vállalkozói tevékenység és a mezőgazdasági őstermelői tevékenység utáni adót együttesen állapítja meg és vallja be.

(2)

42. § (1)

(2)

(3)

(4) Az adóhatóság – az (5)–(7) bekezdésben foglalt kivételtől eltekintve – készpénzfizetést nem fogadhat el.

(5) Postahivatallal nem rendelkező községekben, továbbá tanyaközpontokban, külterületeken – előzetes kihirdetés mellett – befizetési napokat lehet tartani, amikor az adózók készpénzben fizethetnek. Így történhet a fizetés ingóvégrehajtás során is, ha azt az adózó önként felajánlja, illetőleg, ha az előtálalt készpénzt az adóhatóság lefoglalja. Készpénz átvételére vagy lefoglalására kizárólag az jogosult, akit erre az adóhatóság írásban felhatalmazott és az e célra rendszeresített hivatalos nyugtatómbel ellátott. Az átvett vagy lefoglalt készpénzről azonnal nyugtát kell adni, s a

pénzösszeget az átvétel napján, de legkésőbb a következő munkanapon az adóbeszedési számlára be kell fizetni.

(6) Ha az adó alapja a korigált forgalmi érték, akkor az adómentesség összegét a teljes hasznos alapterület vagy terület 1 m^2 -ére jutó forgalmi érték és az adó alól mentes hasznos alapterület vagy terület szorzataként kell kiszámítani.

(7) Az önkormányzat rendeletében feljogosíthatja az adóhatóságot arra, hogy az (5) bekezdésben meghatározott pénzkezelési szabályok betartásával 5000 forintot meg nem haladó összegű helyi adóra (adótartozásra) készpénzbefizetést elfogadjon.

(8) A helyi iparüzési adóbevallást magyar nyelven, forintban kell elkészíteni. A beszámolót, könyvvizetést konvertibilis devizában készítő adózó a helyi iparüzési adóbevallás adatait a Magyar Nemzeti Bank hivatalos – az adóév utolsó napján érvényes – devizaárfolyamának alapulvételével számítja át forintra. Olyan külföldi pénznem esetében, amelynek nincs a Magyar Nemzeti Bank által jegyzett árfolyama, a Magyar Nemzeti Bank által az adóév utolsó napjára vonatkozóan közzétett, euróban megadott árfolyamot kell a forintra történő átszámításkor figyelembe venni. Ugyanígy kell eljárni minden más esetben, ha az átszámításra a számvitelről szóló törvény rendelkezése nem vonatkozik.

(9) Az idegenforgalmi adót az adó beszédője abban a – Magyar Nemzeti Bank által jegyzett – külföldi pénznemben is beszédheti, amelyben a szállásdíj megfizetését lehetővé teszi. A beszédésre kötelezett az adó összegének külföldi pénznemben való megállapításakor és az adónak az adóhatóság számára forintban való befizetésekor a Magyar Nemzeti Bank hivatalos – az adóévet megelőző év utolsó napján érvényes – devizaárfolyamát veszi alapul.

(10) A lakás korigált forgalmi értékének megállapítása során a lakáshoz tartozó kiegészítő helyiség, melléképület, melléképületrész alapterületére jutó korigált forgalmi értéket figyelmen kívül kell hagyni.

Adóhatóságok együttműködése

42/A. § Amennyiben az önkormányzati adóhatóság a helyi iparüzési adó utólagos megállapítása során a vállalkozó terhére a nettó árbevétel eltitkolását vagy a nettó árbevétel jogosulatlan csökkentését tárja fel, akkor a vállalkozó azonosító adatait (adószám, név, székhely, lakóhely), valamint adóévenkénti bontásban az eltitkolt nettó árbevétel összegére, illetve – nettó árbevétel-csökkentő tételként – a nettó árbevételből jogosulatlanul levont összegre vonatkozó adatot az állami adóhatóságnak, valamint az adózó székhelye (lakóhelye), telephelyei szerinti – a helyi iparüzési adót működtető – önkormányzat adóhatóságához, az utólagos adómegállapításról szóló határozat jogerőre emelkedését vagy véglegessé válását követő 15 napon belül – az adóellenőrzés elősegítése céljából – megküldi. A megkapott adatokat az adóhatóság az adó utólagos megállapítására nyitvaálló határidő lejártát követően megsemmisíti.

Tájékoztatás a bevezetett helyi adók és települési adók szabályairól

42/B. § (1) A jegyző, főjegyző az önkormányzati adórendelet, valamint annak módosítása hatálybalépését megelőző hónap ötödik napjáig – a kincstár elektronikus rendszerén keresztül – adatot szolgáltat a kincstár számára:

- a) a helyi adónem, a települési adónem bevezetésének napjáról,
- b) az önkormányzat által megállapított adóalap, adómérték, adókedvezmény, adómentesség szövegéről,
- c) a b) pontban említett rendelkezések hatálybalépésének napjáról,
- d) az önkormányzat honlapjának címéről, valamint legalább egy adóügyi információs telefonszámáról, elektronikus levélcíméről, hivatali kapu azonosítóról, és az adóhatóság levelezési címéről (a továbbiakban együtt: elérhetőségi információk),
- e) a helyi adónem, a települési adónem pénzforgalmi jelzőszámáról,

f) határozott időszakra megállapított adómérték, adómentesség, adókedvezmény esetén a határozott időszak lejártának időpontjáról.

(2) A kincstár a hozzá beérkezett adatokat és elérhetőségi információkat feldolgozza és a honlapján – települések (a fővárosban a fővárosi, illetve kerületi önkormányzatok) szerinti bontásban – elektronikus úton feldolgozható és letölthető formátumban is közzéteszi. A kincstár a honlapján közzétett adatokat és elérhetőségi információkat az (1) bekezdés szerint beérkezett adatokkal havonta, a jegyző, főjegyző adatszolgáltatását követő hónap 5. napjáig módosítja.

(3) A jegyző, főjegyző (1) bekezdés szerinti adatszolgáltatása teljesítésével egyidejűleg az önkormányzat honlapján közzéteszi az adórendelet szövegét, az adórendelet módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt szövegét, valamint a rendszeresített bevallási, adatbejelentési, bejelentkezési nyomtatványokat, az elérhetőségi információkat, feltéve, hogy az önkormányzat honlapot üzemeltet.

(4) A főjegyző az (1) bekezdésben meghatározott időpontig az (1) bekezdés *a)–c)* és *f)* pontja szerinti adatokat az állami adóhatóságnak is megküldi.

Az adóbevallás-benyújtás, bejelentkezés, változás-bejelentés szabályai

42/C. §

42/D. § (1) Az adózó a helyi iparüzési adóról szóló adóbevallási kötelezettségét – ideértve az adóbevallás kijavítását és az önellenőrzéssel való helyesbítést – és az adóelőlegről szóló bevallási kötelezettségét (e § alkalmazásában a továbbiakban együtt: adóbevallás) kizárólag az állami adóhatósághoz elektronikus úton, az állami adóhatóság által rendszeresített elektronikus nyomtatványon, az állami adóhatóság hatáskörébe tartozó adókról szóló bevallások benyújtására vonatkozó rendelkezések értelemszerű alkalmazásával teljesítheti.

(2) Az állami adóhatóság a hozzá beérkezett, számszaki hibát, ellentmondást nem tartalmazó adóbevallást – az adóbevallás-benyújtásra kötelezett azonosítását követően, a befogadó nyugta kiadása mellett – az adóalany által a bevallási nyomtatványon megjelölt székhely, telephely(ek) szerinti önkormányzati adóhatóság részére haladéktalanul továbbítja. Az állami adóhatóság bevalláskitöltésre szolgáló számítógépes rendszere a számszaki hibára, ellentmondásra automatikusan felhívja az adóalany figyelmét és tájékoztatja arról, hogy az adóbevallást az önkormányzati adóhatóság részére csak a hiba adózó általi kijavítását követően továbbítja.

(3) A számszaki hibát, ellentmondást nem tartalmazó vagy a (2) bekezdés szerint javított adóbevallást az önkormányzati adóhatóságnál határidőben teljesítettnek kell tekinteni, feltéve, hogy azt az állami adóhatósághoz határidőben benyújtották.

(4) Az egyéni vállalkozónak nem minősülő magánszemély vállalkozó a helyi iparüzési adóról szóló bevallását az (1) bekezdéstől eltérően papíralapon, az önkormányzati adóhatósághoz is teljesítheti.

(5) Az állami adóhatóság a sportvállalkozás által a (4) bekezdés szerint benyújtott adóbevallás (2) bekezdés szerinti továbbítását megelőzően az adóbevallásban feltüntetett adatokat nyilvántartásba veszi.

(6) Ha a sportvállalkozás adóbevallásában tett nyilatkozata alapján az 52. § 22. pont *i)* alpontja szerinti nettó árbevétel csökkentés miatti adócsökkenés az 53. § (2) bekezdés *b)* pontja szerinti támogatásnak minősül és annak összege meghaladja az ötszázezer eurónak megfelelő forintösszeget, az állami adóhatóság a támogatás igénybevételéről adatot szolgáltat az állami támogatások európai uniós versenyszempontú vizsgálatáért felelős szervezet részére az adózás rendjéről szóló törvény szerinti tartalommal és határidőben.

42/E. § (1) Az állami adó- és vámhatóság naponta, elektronikus úton megküldi az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 1. melléklet 1. pont

a) 1.1.–1.3. alpont,

b) 1.4. alpont (ide nem értve a cég székhelyétől különböző központi ügyintézés helyét),

c) 1.5. alpont (ide nem értve a honlapját),

d) 1.8. alpont (ide nem értve a könyvvizsgálójának nevét, elnevezését, lakóhelyét, székhelyét, e jogviszony keletkezésének és – határozott idejű jogviszony esetén – megszűnésének időpontját, könyvvizsgáló szervezet esetén annak a személynek a nevét és lakóhelyét is, aki a könyvvizsgálatért személyében felelős),

e) 1.9. alpont (ide nem értve 1.9.1. és 1.9.2. alpont szerinti főtevékenységen kívül ténylegesen végzett tevékenységi köröket),

f) 1.10. alpont,

g) 1.14. alpont,

h) 1.18.–1.19. alpont,

i) 1.21.–1.23. alpont (ide nem értve az 1.23. pont alpont szerinti főtevékenységen kívül ténylegesen végzett tevékenységi köröket)

szerinti, az Art. 1. melléklet 17. pontja, 18. pontja, 20–21. pontja alapján az állami adó- és vámhatósághoz – az önkormányzati adóhatósághoz teljesített korábbi adatszolgáltatást követően – érkezett adatokat és az Art. 1. melléklet 29. pontja alapján bejelentett adatokat az Art. 1. melléklet 17. pont szerinti adózó székhelye szerinti önkormányzati adóhatóság, valamint azon telephelyei szerinti önkormányzati adóhatóságok (a továbbiakban e § alkalmazásában: telephely szerinti önkormányzati adóhatóság) részére, amely telephelyeket az adózó az állami adó- és vámhatósághoz bejelentett.

(2) Az (1) bekezdés szerinti adatszolgáltatásban szereplő adózó:

a) bejelentkezési, változásbejelentési kötelezettségét a székhelye szerinti és a telephely szerinti önkormányzati adóhatóságnál teljesítettnek kell tekinteni,

b) a képviselőjéről az önkormányzati adóhatóságnak bejelentést tehet.

(3) Ha a bejelentkezéssel, változásbejelentéssel összefüggésben adóelőleget vagy jogszabály alapján az (1) bekezdés szerinti adatszolgáltatásban nem szereplő más adatot is be kell jelenteni, akkor e bejelentés megtételére az adózót a székhelye és a telephely szerinti önkormányzati adóhatóság külön felhívja.

42/F. § A naptári évtől eltérő üzleti évet választó vállalkozó a helyi iparüzési adóban az adómegállapítási, bevallási, adófizetési kötelezettségét az üzleti év első napján hatályos szabályok szerint teljesíti.

V/A. Fejezet

42/G–42/H. §

V/B. Fejezet

Az önkormányzati adóztatás során alkalmazott nyomtatványok

42/I. § (1) Az önkormányzati adóhatóság a hatáskörébe tartozó adókra az adópolitikáért felelős miniszter által vezetett minisztérium honlapján közzétett nyomtatványok alapján rendszeresíti az adatbejelentési, bevallási, bejelentkezési (változásbejelentési) nyomtatványokat.

(2) Az önkormányzati adóhatóság csak az adatbejelentési és az idegenforgalmiadó-bevallási nyomtatványokat egészítheti ki, kizárólag az önkormányzati adórendeletben szabályozott mentességi, kedvezményi rendelkezések végrehajtása, illetve a fizetendő adó megállapítása érdekében.

(3) Az önkormányzati adóhatóság részére:

a) az önkormányzati adórendeleti mentességre, kedvezményre nem jogosult, vagy azt igénybe venni nem szándékozó adóalany az építményadóról, a telekadóról, a magánszemély kommunális adójáról szóló adatbejelentési kötelezettségét,

b) az idegenforgalmi adó beszedője az idegenforgalmi adóra vonatkozó bejelentkezési, változásbejelentési kötelezettségét

az adópolitikáért felelős miniszter által vezetett minisztérium honlapján közzétett, az adónemre vonatkozó nyomtatványon, elektronikus úton – egyéni vállalkozónak nem minősülő magánszemély vállalkozó esetén papíralapon is – teljesítheti.

HARMADIK RÉSZ

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

VI. Fejezet

Átmeneti és hatálybaléptető rendelkezések

43. § (1) Az adóval és az önkormányzat költségvetése javára más jogszabályban megállapított minden adóval kapcsolatos eljárásban az e törvényben és az adózás rendjéről szóló törvényben foglaltakat – a (2)–(4) bekezdésben meghatározott eltérésekkel – kell alkalmazni.

(2) Az önkormányzat az adóelőleg- és az adófizetés esedékességére vonatkozóan az adózás rendjéről szóló törvényben foglaltaktól, továbbá a 41. §-ban szabályozottaktól eltérően rendelkezhet, ha ezzel az adóalany számára válik kedvezőbbé kötelezettségének teljesítése. Az önkormányzat mentesítheti az építményadó, a telekadó, a magánszemély kommunális adójának alanyát – a vállalkozónak minősülő adóalany kivételével – az adatbejelentési kötelezettség alól, feltéve, ha az adóalany adófizetési kötelezettség nem terheli.

(3) Az önkormányzat az adóval kapcsolatban rendeletet alkothat az adózás rendjéről szóló törvényben nem szabályozott eljárási kérdésben.

(4) Ha az adó alanya a vagyoni értékű jog jogosítottja és a 2012. december 31-ét követő időszakra vonatkozó adóját nem fizette meg és a végrehajtás vele szemben eredménytelenül zárul, vagy az adózó bármely okból – különösen az adómérséklés esetére – megfizetni nem képes, az adóhatóság az így előállt adó, adótartozás megfizetésére határozattal kötelezi az építmény, telek tulajdonosát.

44. § (1) Az önkormányzati adóhatóság hatáskörébe tartozó adókat és adók módjára behajtandó köztartozásokat kizárólag a Magyar Államkincstár által rendelkezésre bocsátott számítógépes programrendszerrel lehet nyilvántartani.

(2) Ha az önkormányzat 2014. június 30-án nem a kincstár által rendelkezésre bocsátott számítógépes programrendszert használta, akkor esetében az (1) bekezdés szerinti rendelkezést csak 2023. április 1-jétől kell alkalmazni.

45. § A helyi önkormányzat az ügykörébe tartozó adók és illetékek hatékony beszedésének elősegítésére a feltárt és beszedett adóhiányból, valamint a beszedett adó- és illetéktartozásból az önkormányzatokat megillető bevétel terhére rendeletében szabályozhatja az anyagi érdekeltiség feltételeit.

Az érdekeltiségi célú juttatásból az adó- és az illetékhatáskör címzettjei, továbbá a polgármesteri (főpolgármesteri), valamint a vármegyei önkormányzati hivatal adó- vagy illetékügyi feladatokat ellátó köztisztviselői részesülhetnek.

46. §

47. § Ez a törvény 1991. január 1. napján lép hatályba.

48. § (1) Az 52. § 31. pont *b)* alpont *ba)* alpontja szerinti vezeték nélküli távközlési tevékenységet végző vállalkozó a 2011-ben kezdődő adóéve adókötelezettsége megállapításánál a 2010. december 31-én hatályos 52. § 31. pontját és 3. számú mellékletét köteles alkalmazni.

(2) A 2011-ben kezdődő adóévben nem állapítható meg mulasztási bírság annak a vezeték nélküli tevékenységet végző vállalkozónak, amelyik a helyi iparüzési adó bejelentkezési kötelezettségét a bejelentkezésre nyitva álló határidő utolsó napját követő 45. napig teljesíti.

49. § A települési önkormányzat 2023. szeptember 2-ig megteszi a szükséges intézkedéseket, ha a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény módosításáról szóló 2023. évi LVIII. törvény hatálybalépésekor hatályos települési adóról szóló rendelete nem felel meg az 1/A. § (1) bekezdése 2023. szeptember 1-jétől hatályos rendelkezésének.

50. §

51. § (1) Ha az önkormányzat a helyi adót bevezeti, az adóalany köteles a bevezetett adó megállapításához szükséges valamennyi – az önkormányzat felhívásában megjelölt – adatot szolgáltatni az adott év január 1-jei állapotának, illetve évközi bevezetés esetén a rendelet hatálybalépése napjának megfelelően.

(2)

51/A. § A 6. § *f)* pontját és a 7. § *h)* pontját az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2017. évi LXXVII. törvény hatálybalépését követően megállapított, határozott időre szóló adómértékre kell alkalmazni.

51/B. § (1) Az önkormányzatnak az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2016. évi LXVI. törvénnyel beiktatott 7. § *g)* pontot első alkalommal a 2017. január 1-jén hatályban lévő adórendeleti szabályokra kell alkalmaznia.

(2) Ha az iparüzési adó alanya a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény 29/A. § (29)–(30) bekezdései alapján csökkentti az adózás előtti eredményt, akkor a nettó árbevétel megállapítása során – utoljára a 2021. június 30-áig lezáruló adóévben – a jogdíjból származó, árbevételként elszámolt ellenértéknek tekintheti a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény 2016. június 30-án hatályos 4. § 20. pontja szerinti jogdíjból származó, árbevételként elszámolt ellenértéket.

(3) A (2) bekezdés alkalmazható akkor is, ha a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény 29/A. § (29)–(30) bekezdései csak azért nem alkalmazhatóak, mert az adóalany adózás előtti eredménye nulla vagy negatív.

(4) Ha az iparüzési adó alanyának a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény 2016. június 30-án hatályos 4. § 20. pontja szerinti jogdíjból származó árbevétele a szerzői jogi törvény által védett szerzői műhöz és a szerzői joghoz kapcsolódó jog által védett teljesítményhez fűződő vagyoni jogok átruházásáról szóló, hatósági nyilvántartásba vétel alapját képező, a nyilvántartást vezető hatóság részére benyújtott, 2015. július 1. és 2016. június 30. között hatályossá váló szerződés alapján keletkezik, akkor az a nettó árbevétel megállapítása során – utoljára a 2017. december 31-éig lezáruló adóévben – jogdíjból származó, árbevételként elszámolt ellenértéknek tekinthető.

51/C. § (1) A 39. § (10) bekezdésének az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2016. évi CXXV. törvénnyel (a továbbiakban: Mód. törvény) megállapított rendelkezését a 2016. szeptember 30-át követően kezdődő adóév helyi iparüzési adójának megállapítása során is alkalmazni lehet.

(2) A 39/C. § (5) bekezdésének a Mód. törvénnyel hatályon kívül helyezett rendelkezését a 2016. évben kezdődő adóév helyi iparüzési adójának megállapítása során nem kell alkalmazni.

(3) A 41. § (8) bekezdésének a Mód. törvénnyel megállapított rendelkezését a 2016. évben kezdődő adóévi helyi iparüzési adókötelezettség teljesítése során is alkalmazni lehet.

(4) Az 52. § 22. pont *b)* alpontjának az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2016. évi CXXV. törvénnyel megállapított rendelkezését a 2015. és 2016. évben kezdődő adóévek helyi iparüzési adójának megállapítása során is alkalmazni lehet.

51/D. § A naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózónak a 41. § (9) bekezdésének az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról, valamint a bevándorlási különadóról szóló 2018. évi XLI. törvénnyel (a továbbiakban: Adómód. törvény) megállapított rendelkezését a hatályba lépését magában foglaló – 2018. január 1-jét követően kezdődő – adóévben fennálló iparüzési adóelőleg-kiegészítési kötelezettsége kapcsán is alkalmaznia kell.

51/E. § (1) Ha a 2019. évben kezdődő adóévben (a továbbiakban e bekezdés alkalmazásában:

adóév) a vállalkozó átlagos statisztikai állományi létszáma az előző adóév átlagos statisztikai állományi létszámához képest 5%-ot meghaladó mértékben csökkent, akkor az adóévet megelőző adóévre – a 39/D. § (1) bekezdése 2018. december 31-ig hatályos szövege alapján – igénybe vett adóalap-mentesség összegével az adóévi, 39. § (1) bekezdése szerinti iparüzési adóalapot meg kell növelni.

(2) A 41/B. §-nak az Adómód. törvénnyel megállapított rendelkezését a 2018. évben kezdődő adóévi helyi iparüzési adókötelezettség teljesítése során is alkalmazni lehet.

51/F. § (1) Ha a sportvállalkozás a 42/D. § (1) bekezdés szerinti adóbevallását

a) 2019. július 15-ig nyújtotta be, akkor azt az önkormányzati adóhatóság 2019. augusztus 15-éig,

b) 2019. július 16. és 2019. december 31. között nyújtotta be, akkor azt az önkormányzati adóhatóság 2020. február 15-éig elektronikus úton megküldi az állami adóhatóság részére.

(2) Ha a sportvállalkozás az (1) bekezdés szerint továbbított adóbevallásában tett nyilatkozata alapján az 52. § 22. pont *i*) alpontja szerinti nettó árbevétel csökkentés miatti adócsökkenés az 53. § (2) bekezdés *b*) pontja szerinti támogatásnak minősül és annak összege meghaladja az ötszázezer eurónak megfelelő forintösszeget, az állami adóhatóság a támogatás igénybevételéről adatot szolgáltat az állami támogatások európai uniós versenyszempontú vizsgálatáért felelős szervezet részére az adózás rendjéről szóló törvény szerinti tartalommal és határidőben.

51/G. § Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények uniós jogharmonizációs kötelezettségek miatt szükséges módosításáról szóló 2019. évi LXXII. törvénnyel beiktatott 42/D. § (4) bekezdést a hatálybalépését magában foglaló adóévi helyi iparüzési adókötelezettség teljesítése során is alkalmazni kell.

51/H. § Az az adóalany, amely e törvény 2019. december 31-én hatályos szabályai alapján alapítványként a 3. § (2)–(3) bekezdése szerinti feltételes adómentesség igénybevételére jogosult, e mentességet 2022. december 31-ig igénybe veheti, ha vállalja, hogy 2023. január 15-ig igazolja, hogy a Civil törvény szerinti közhasznú jogállást szerzett. Ha az adóalany e vállalását nem teljesíti, a 3. § (2)–(3) bekezdése szerinti feltételes mentességre tekintettel meg nem fizetett adót az eredeti esedékességtől számított késedelmi pótlékkal megnövelt összegben köteles az adóhatóság felhívására megfizetni. A szervezet megszűnése esetén e fizetési kötelezettség az alapítót vagy annak jogutódját terheli.

51/I. §

51/J. § (1) 2019. december 31-én az egyszerűsített vállalkozói adó hatálya alá tartozó adóalany a helyi iparüzési adóalapját a 2019. évben kezdődő adóévre a 2019. december 31-én hatályos 39/B. § (1) bekezdése szerint is megállapíthatja.

(2) Nem kell a 41. § (9) bekezdés rendelkezését alkalmaznia a 2019-ben kezdődő adóévben a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény 26. § (11) bekezdése szerinti szervezetnek.

51/K. § A Magyarország 2021. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2020. évi LXXVI. törvénnyel (a továbbiakban: Módtörvény) hatályon kívül helyezett 41. § (9) bekezdését – függetlenül attól, hogy az üzleti év megegyezik-e a naptári évvel – első alkalommal a Módtörvény hatálybalépése napját magában foglaló adóévben nem kell alkalmazni.

51/L. §

51/M. § (1) A vállalkozónak a 2022. évben, az adott előleg-fizetési időszakban esedékes, bevallott és a 2022. évben az önkormányzati rendelet szerinti adómértékkel bevallandó iparüzési adóelőleg 50 százalékát kell megfizetni, ha:

a) a 2021. április 1-jén hatályos, a koronavírus-világjárvány nemzetgazdaságot érintő hatásának enyhítése érdekében szükséges egyes intézkedésekről szóló 639/2020. (XII. 22.) Korm. rendelet 2. § (4)–(6) bekezdése szerint nyilatkozatot tett, feltéve, hogy nincs olyan székhelye, telephelye, amelyet e nyilatkozattételt követően hozott létre,

b) az *a*) pont szerinti feltételnek meg nem felelő vállalkozó 2022. február 25-ig nyilatkozik a székhelye, telephelye szerinti önkormányzati adóhatóságnak arról, hogy

ba) a 2021. évben végződő adóévben mikro-, kis- és középvállalkozásnak minősült, vagy a 2022. évben várhatóan mikro-, kis és középvállalkozásnak minősül, valamint

bb) – ha azt az Art. 1. melléklet 29. pont 1. alpontja szerint nem tette meg – bejelenti a telephelyének címét.

(2) Az (1) bekezdés szerint meg nem fizetendő előlegrészlet összegével az adóhatóság a mikro-, kis- és középvállalkozás iparüzési adóelőleg-kötelezettsége összegét hivatalból, határozathozatal nélkül csökkenti.

51/N. §

51/O. §

51/P. § (1) A 2022. évben végződő adóévben a helyi adó és a települési adó mértéke nem lehet magasabb, mint ugyanazon helyi adónak, települési adónak a 2020. december 2-án hatályos és alkalmazandó önkormányzati adórendeletben megállapított adómértéke.

(2) Az önkormányzatnak a 2020. december 2-án hatályos adórendelete szerinti adómentességet, adókedvezményt a 2022. évben végződő adóévben is fenn kell tartania.

(3) A települési önkormányzat a 2022. évre új helyi adót, új települési adót nem jogosult bevezetni.

51/Q. § (1) A 2022. december 31-én hatályos 39/B. § (3) bekezdése szerinti iparüzési adóalap-megállapítást alkalmazó vállalkozó a 2022. évben kezdődő adóévről 2023. május 31-ig nyújthat be adóbevallást.

(2) Ha az (1) bekezdés szerinti vállalkozó a (3) bekezdés szerinti bejelentését nem teszi meg, akkor azzal a vélelemmel kell élni, hogy az iparüzési adó alapját 2023. január 1-jétől a 39/A. §-a szerint állapítja meg.

(3) Amennyiben az (1) bekezdés szerinti vállalkozó 2023. január 1-jétől nem kívánja az iparüzési adó alapját a 39/A. § szerinti adóalap-megállapítási módszer szerint megállapítani, akkor e döntését 2023. május 31-ig köteles – a bevallási vagy a bejelentkezési, változás-bejelentési nyomtatványon – bejelenteni az adóhatósághoz. A bejelentéssel egyidejűleg a 2023. január 1. és a 2024. június 30. közötti előlegfizetési időszakra 75 ezer forint adóelőleget is be kell vallani, amelyet két részletben kell megfizetni, 2023. május 31-ei esedékességgel 50 ezer forintot és 2024. március 18-ai esedékességgel 25 ezer forintot.

51/R. § (1) A légitársaságok hozzájárulásáról és egyes adótörvények módosításáról szóló 2023. évi LIX. törvénnyel (a továbbiakban: Légimód törvény) megállapított 52. § 22. pont *e*) alpontot és 52. § 31. pont *f*) alpontot, valamint a Légimód törvénnyel beiktatott 52. § 59. pontot és a Melléklet 2.5 pontját a vállalkozó a 2023-ban kezdődő, 2023. december 31-ét magában foglaló adóéve adókötelezettségének megállapítása során is alkalmazhatja.

(2) Az (1) bekezdés csak akkor alkalmazható, ha a vállalkozó egyaránt alkalmazza az 52. § 22. pont *e*) alpontot, az 52. § 31. pont *f*) alpontot, az 52. § 59. pontot és a Melléklet 2.5 pontját is.

51/S. § Az egyes adótörvények módosításáról szóló 2024. évi LV. törvénnyel megállapított 52. § 31. pont *f*) alpontja a 2024. évi adókötelezettségre is alkalmazható.

51/T. § (1) Ha a különleges gazdasági övezet megszűnését megelőzően adóztatásra jogosult vármegyei önkormányzat

a) határozott időre szóló adómértéket alkotott, akkor a 7. § *h*) pontjában foglalt adómérték-változtatási korlátozás a települési önkormányzatot is köti;

b) a 39/C. § (4) bekezdése szerint adómentességet vagy adókedvezményt alkotott, akkor a 7. § *j*) pontja szerinti korlátozás a települési önkormányzatot is köti.

(2) A helyi iparüzési adó alanyának a különleges gazdasági övezet fekvése szerinti vármegyei önkormányzat illetékességi területén iparüzésiadó-kötelezettsége 2024. december 31-ig áll fenn, vármegyei önkormányzat illetékességi területén az iparüzésiadó-kötelezettség megszűnését az adókötelezettség szempontjából úgy kell tekinteni, mintha az iparüzési adó alanya székhelyét áthelyezte, telephelyét megszüntette volna.

(3) A települési önkormányzat illetékességi területén az iparüzésiadó-kötelezettség 2025. január 1-jén keletkezik. Más helyi adó esetében települési önkormányzat illetékességi területének azon

részn, amely annak megszűnéséig a különleges gazdasági övezethez tartozott, az adókötelezettséget 2025. évtől kell a települési önkormányzat rendelete szerint teljesíteni.

(4) Az állami adó- és vámhatóság a megszűnt különleges gazdasági övezet fekvése szerinti település önkormányzati adóhatósága részére az ezen önkormányzat illetékességi területén lévő épületről, telekről szóló, hozzá benyújtott építményadó-, telekadó-, magánszemély kommunális adója bevallást, adatbejelentést 2025. január 31-ig átadja.

(5) A különleges gazdasági övezet megszűnését megelőzően adóztatásra jogosult vármegyei önkormányzat rendelete alapján teljesítendő adófizetési kötelezettséget 2024. december 31-ét követően is a 2024. december 31-én hatályos szabályok szerint kell bevallani, megfizetni.

VII. Fejezet

Értelmező rendelkezések

52. § E törvény alkalmazásában:

1. *önkormányzat illetékességi területe*: a települési önkormányzat illetékességi területe vagy a vármegyei önkormányzat illetékességi területe;

2. *külföldi*: az a természetes személy, akinek állandó lakóhelye külföldön van és nem tartózkodik Magyarországon 183 napnál hosszabb időtartamban; továbbá az a jogi személy, gazdálkodó szervezet vagy más személyi egyesülés, amelynek székhelye (központja) külföldön van, ide nem értve a Magyarországon működő telepeit, fiókjait, képviselőit;

3. *vagyoni értékű jog*: az építményi jog, a kezelői jog, a vagyonkezelői jog, a tartós földhasználat, a haszonélvezet, a használat joga – ideértve a külföldiek ingatlanhasználati jogát is –, a földhasználat és a lakásbérlet;

4. *külterület*: a település közigazgatási határának belterületén kívül eső földrészlete, ideértve a zártkertet is;

5. *épület*: a magyar építészettről szóló törvény szerinti olyan építmény vagy annak azon része, amely a környező külső tértől szerkezeti elemekkel részben vagy egészben mesterségesen kialakított, elválasztott teret alkot és ezzel az állandó vagy időszakos tartózkodás, illetve használat feltételeit biztosítja, ideértve az olyan önálló létesítményt is, amely részben vagy teljes belmagasságával a környező csatlakozó terepszint alatt van;

6. *épületrész*: az épület önálló rendeltetésű, a szabadból vagy az épület közös közlekedőjéből nyíló önálló bejárattal ellátott helyisége vagy helyiség-csoportja, amely a 8., a 20., a 45. és 47. pontokban foglaltak szerint azzal felel meg lakásnak, üdülőnek, kereskedelmi egységnek, egyéb nem lakás céljára szolgáló épületnek, hogy az ingatlan-nyilvántartásban önálló ingatlanként nem szerepel;

7. *tulajdonos*: az ingatlan tulajdonosa az a személy vagy szervezet, aki/amely az ingatlan-nyilvántartásban tulajdonosként szerepel. Ha az ingatlan tulajdonjogának átruházására irányuló szerződést az ingatlanügyi hatósághoz benyújtották – melynek tényét az ingatlanügyi hatóság széljegyezte –, a szerző felet kell tulajdonosnak tekinteni, kivéve, ha a tulajdonjog bejegyzése iránti kérelmet az ingatlanügyi hatóság jogerősen vagy véglegesen elutasította vagy azt visszavonták vagy a bíróság megállapította a szerződés érvénytelenségét. Újonnan létrehozott építmény tulajdonjogának – a használatbavételi (fennmaradási) engedély jogerőre emelkedését vagy véglegessé válását, használatba vétel tudomásulvételét, egyszerű bejelentéshez kötött épület felépítésének megtörténtéről szóló hatósági bizonyítvány kiadását megelőző – átruházása esetén a szerződés ingatlanügyi hatósághoz történő benyújtását követően a szerző felet a használatbavételi (fennmaradási) engedély jogerőre emelkedésének vagy véglegessé válásának, használatba vétel tudomásulvételének, egyszerű bejelentéshez kötött épület felépítésének megtörténtéről szóló hatósági bizonyítvány kiadásának időpontjától kell tulajdonosnak tekinteni. Egyéb módon történő tulajdonszerzés esetére a Polgári Törvénykönyv vonatkozó szabályai az irányadók;

8. *lakás*: a lakások és helyiségek bérletére, valamint elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló 1993. évi LXXVIII. törvény 91/A. §-a 1–6. pontjában foglaltak alapján ilyenek minősülő és az ingatlan-nyilvántartásban lakóház, lakóépület, lakás, kastély, villa, udvarház megnevezéssel nyilvántartott, vagy ilyenként feltüntetésre váró ingatlan;

9. *hasznos alapterület*: a teljes alapterületnek olyan része, ahol a belmagasság – a padlószint (járófelület) és az afelett levő épületszerkezet (födém, tetőszerkezet) vagy álmennyezet közti távolság – legalább 1,90 m. A teljes alapterületbe a lakáshoz, üdülőhöz tartozó kiegészítő helyiségek, melléképületek, melléképületrészek kivételével valamennyi helyiség összegzett alapterülete, valamint a többszintes lakrészek belső lépcsőjének egy szinten számított vízszintes vetülete is beletartozik. Az építményhez tartozó fedett és három oldalról zárt külső tartózkodók (lodzsa, fedett és oldalt zárt erkélyek), és a fedett terasz, tornác alapterületének 50%-a tartozik a teljes alapterületbe. A lakások esetében a pincszinten (a csatlakozó terepszint alatt) kialakított helyiségek alapterületének 70%-át kell a teljes alapterületbe számítani;

10. *kiegészítő helyiség*: a lakáshoz, üdülőhöz tartozó, jellegénél és kialakításánál fogva csak tárolásra alkalmas padlás, pince, ide nem értve a gépjárműtárolót;

11. *nem lakáscélú épület*: az az épület, épületrész, amely nem minősül a 8. pont szerinti lakásnak;

12. *építmény megszűnése*: ha az építményt lebontják, vagy megsemmisül;

13. *korrigált forgalmi érték*: az illetékekről szóló törvény alkalmazásával megállapított forgalmi érték 50%-a;

14. *erdő*: az ingatlan-nyilvántartásban erdő művelési ágban nyilvántartott földterület, továbbá az a földterület, amelyet az Országos Erdőállomány Adattárban erdőként tartanak nyilván;

15. *mezőgazdasági művelés alatt álló belterületi telek*: az az ingatlan,

a) amely az ingatlan-nyilvántartásban, 1 hektárt meg nem haladó nagyságú, művelés alól kivett területként szerepel, és

b) amelynek a teljes területét – a közüzemi szolgáltató által létesített, nem kizárólag a földterület közüzemi ellátását szolgáló vagy a növénytermesztést szolgáló műtárgy (pl. fűrt/ásott kút, üvegház, fóliasátor, szőlőkordon) által lefedett terület kivételével – az adóalany a naptári év egészében szántó, szőlő, kert vagy gyümölcsös művelési ágnak megfelelően műveli, és

c) amelyre nézve a b) pont szerinti feltétel teljesülését a telek fekvése szerint illetékes mezőgazdasági igazgatási szerv az adóalany naptári év június 9. és szeptember 30. között benyújtott kérelmére indult eljárás keretében megtartott helyszíni szemle alapján kiadott okirattal igazolja, és

d) amellyel határos területen létesített ivóvízvezetékre, szennyvízcsatorna-vezetékre és villamosenergia-vezetékre való csatlakozásra nincs lehetőség, vagy amelynek az adóalany – a mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló törvény szerinti – jogszerű földhasználója és azt a tárgyévben az 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 72. cikk (1) bekezdése alapján, a 640/2014/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 11. cikke szerint benyújtott támogatási kérelmében kérelmezett, vagy nem kérelmezett mezőgazdasági területként jelöli meg;

16. *telek*: az épülettel, épületrésszel be nem épített földterület, ide nem értve

a) a belterületen fekvő termőföldet, feltéve, ha az tényleges mezőgazdasági művelés alatt áll,

b) a külterületen fekvő termőföldet,

c) a tanyát,

d) a közút területét,

e) a vasúti pályát, a vasúti pálya tartozékai által lefedett földterületet,

f) a temetőkről és a temetkezésről szóló törvény temető fogalma alá tartozó földterületet,

g) a halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló törvény szerinti víztározó, bányató területét,

h) az erdőt,

i) az ingatlan-nyilvántartásban mocsárként nyilvántartott földterületet,

j) a folyóval összefüggő vízterületet alkotó, – kizárólag a hajózási hatóság engedélyével megszüntethető – kereskedelmi áruk ki- és berakodásának céljából szabad kikötőként használt,

vízzel borított medencét;

17. *termőföld*: az ingatlan-nyilvántartásban szántó, szőlő, gyümölcsös, kert, rét, legelő (gyep), nádas, fásított terület, halastó művelési ágban nyilvántartott földrészlet;

18. *kommunális beruházás*: a közmű (a településekre vagy azok jelentős részére kiterjedő elosztó és vezetékrendszerek és az ezekkel kapcsolatos létesítmények, amelyek a fogyasztók vízellátási – ideértve a belvíz-, a csapadék- és szennyvízelvezetési, tisztítási-, villamos energia, hő-, gázenergia és távbeszélési igényeit elégítik ki), valamint az út és járda építés;

19. *termék-előállító üzem*: az az állandó jellegű üzleti létesítmény (épület, műtárgy), amelyet az elhelyezésére szolgáló telek utáni adó alanya saját termék előállítására vagy saját termék előállításával összefüggő célra (ideértve különösen a saját előállítású termék tárolását, szállítását, kiszolgálását, a termeléshez kapcsolódó irányító, kiszolgáló tevékenységeket) használ;

20. *üdülő*: az ingatlan-nyilvántartásban üdülőként (üdülőépület, hétvégi ház, apartman, nyaraló, csónakház) feltüntetett vagy ilyenként feltüntetésre váró építmény;

21. *állandó lakos*: aki a lakcímbjelentés szabályai szerint nyilvántartásba vett lakóhellyel, tartózkodási hellyel rendelkezik az önkormányzat illetékességi területén;

22. *nettó árbevétel*:

a) a számviteli törvényben meghatározott értékesítés nettó árbevétele (egyszeres könyvvitelt vezető vállalkozó esetében: a pénzügyileg rendezett nettó árbevétel és a nem pénzben kiegyenlített értékesítés nettó árbevételének együttes összege), csökkentve a jogdíjból származó, árbevételként elszámolt ellenértékkel, a jövedéki adó fizetésére kötelezett vállalkozó esetében az adóhatósággal elszámolt – az egyéb szolgáltatások értékeként, illetve az egyéb ráfordítások között kimutatott – jövedéki adó összegével, továbbá az egyéb ráfordítások között kimutatott, az adóhatósággal elszámolt regisztrációs adó, népegészségügyi termékadóról szóló törvény szerinti alkoholos ital utáni népegészségügyi termékadó összegével, feltéve, ha az így elszámolt regisztrációs adó, népegészségügyi termékadó összege az értékesítés nettó árbevételét növelte, valamint a külön jogszabály szerinti felszolgálati díj árbevételként elszámolt összegével, a *b)–j)* alpontban foglalt eltérésekkel,

b) a hitelintézeteknél és pénzügyi vállalkozásoknál: a kapott kamatok és kamatjellegű bevételek csökkentve a fizetett kamatokkal és kamatjellegű ráfordításokkal és a pénzügyi lízingbe adott eszköz beszerzési értékével, azzal, hogy e beszerzési értékre tekintettel az adóalap nem csökkenthető, továbbá, ha a vásárolt követelés értékesítésekor az eladási ár összegét egyéb pénzügyi szolgáltatás bevételeként számolják el, akkor a vásárolt követelés könyv szerinti értékének egyéb pénzügyi szolgáltatás ráfordításaként elszámolt összegével, és növelve az egyéb pénzügyi szolgáltatás bevételeivel, a befektetési szolgáltatások bevételeivel és a nem pénzügyi és befektetési szolgáltatás bevételeivel. Fedezeti ügyletek esetén az alapügylet (fedezett tétel) nyereségének/veszteségének és az ahhoz tartozó fedezeti ügylet veszteségének/nyereségének nyereségjellegű különbözete tartozik a nettó árbevételbe. A számviteli törvény szerinti kereskedési célú származékos ügyletek esetében azok eredményének összevont különbözete tartozik a nettó árbevételbe, ha az nyereségjellegű,

c) biztosítóknál: a biztosítástechnikai eredmény növelve a nettó működési költségekkel, a befektetésekből származó biztosítástechnikai ráfordításokkal (csak életbiztosítási ágban), az egyéb biztosítástechnikai ráfordításokkal, a kapott kamatokkal és kamatjellegű bevételekkel, a biztosítási állományhoz kapcsolódó tárgyi eszközök bevételeivel, a befektetések értékesítésének árfolyamnyereségével és az egyéb befektetési bevételekkel (nem életbiztosítási ágban), az életbiztosításból allokált befektetési bevétellel, valamint a nem biztosítási tevékenység bevételeivel, valamint csökkentve a Kártalanítási Számlával és a Kártalanítási Alappal szemben ráfordításként elszámolt összeggel, a tűzvédelmi hozzájárulásként elszámolt összeggel és a biztosítottaknak visszajuttatandó befektetési eredménnyel. Fedezeti ügyletek esetén az alapügylet (fedezett tétel) nyereségének/veszteségének és az ahhoz tartozó fedezeti ügylet veszteségének/nyereségének nyereségjellegű különbözete tartozik a nettó árbevételbe. A számviteli törvény szerinti kereskedési célú származékos ügyletek esetében azok eredményének összevont különbözete tartozik a nettó

árbevételbe, ha az nyereségjellegű,

d) befektetési vállalkozásoknál: a befektetési szolgáltatási tevékenység bevételei növelve a nem befektetési szolgáltatási tevékenység bevételeivel, valamint a kapott kamatokkal és kamatjellegű bevételekkel. Fedezeti ügyletek esetén az alapügylet (fedezett tétel) nyereségének/veszteségének és az ahhoz tartozó fedezeti ügylet veszteségének/nyereségének nyereségjellegű különbözete tartozik a nettó árbevételbe. A számviteli törvény szerinti kereskedési célú származékos ügyletek esetében azok eredményének összevont különbözete tartozik a nettó árbevételbe, ha az nyereségjellegű,

e) a külföldi székhelyű vállalkozás magyarországi fióktelepénél, valamint a külföldi székhelyű európai részvénytársaság és európai szövetkezet magyarországi telephelyénél, továbbá egyéb más külföldi székhelyű vállalkozás magyarországi telephelyénél: a fióktelep (telephely) számviteli beszámolója (ha a telephelynek számviteli beszámoló-készítési kötelezettsége nincs, akkor nyilvántartásai, bizonylatai) alapján kimutatott, az a) alpont – illetve, ha a külföldi székhelyű vállalkozás a b), c) és d) alpontok valamelyikében említett szervezet, akkor az ott meghatározottak – szerinti nettó árbevétel, ideértve a légi személyszállítást végző vállalkozó esetében a Magyarországról induló repülőjáratain nyújtott légi személyszállítási szolgáltatás és az azzal együtt nyújtott szolgáltatás ellenértékét is,

f) lakásszövetkezet, társasház, köztisztviselő, alapítvány, egyesület, önkéntes kölcsönös biztosító pénztár, iskolaszövetkezet, a büntetés-végrehajtásért felelős miniszter felügyelete alá tartozó, a fogvatartottak kötelező foglalkoztatására létrehozott gazdálkodó szervezetek, a kizárólag a fogvatartottak foglalkoztatása céljából közhasznú nonprofit gazdasági társaság, a TIG Tartalékgazdálkodási Nonprofit Kft., a KHVT Közhasznú Nonprofit Kft. esetében a vállalkozási tevékenységből származó, a) pont szerinti nettó árbevétel. Alapítvány, egyesület esetében a nettó árbevételbe tartozik továbbá az ingatlan használatának átengedésére tekintettel az alapcél szerinti (közhasznú) tevékenység bevételeként az adóévben elszámolt összeg is. Nem minősül vállalkozási tevékenységből származó nettó árbevételnek a társasház és a lakásszövetkezet belső szolgáltatásból származó árbevétele,

g) a személyi jövedelemadóról szóló törvény hatálya alá tartozó, a 26. pont a) és b) alpontja szerinti vállalkozónál: a tevékenységvégzéssel (termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás) közvetlen összefüggésben kapott – általános forgalmi adó nélküli – ellenérték, növelve a kompenzációs felárral és csökkentve az adóhatósággal elszámolt regisztrációs adó összegével, feltéve, hogy azt bevételként elszámolta, továbbá azon bevétellel, amelyet a számvitelről szóló törvény alapján egyéb bevételként kellene elszámolni,

h) a tételes adózó vállalkozó esetén a kisadózó vállalkozók tételes adójáról szóló törvény szerinti bevétel,

i) sportvállalkozásnál: az a) alpont szerinti nettó árbevétel, csökkentve a sportrendezvényre szóló belépőjegy-, bérlet értékesítéséből, a reklámközzétételre irányuló szolgáltatásnyújtásból, játékjog használati jogának ideiglenes vagy végleges átadásából, a sportról szóló törvény szerinti szponzorálási szerződés alapján nyújtott szolgáltatásból, sportrendezvény televíziós, rádiós, valamint egyéb elektronikus-digitális módon való közvetítéséből, a sportról szóló törvény szerinti sportlétesítmény hasznosításából származó árbevétellel,

j) gyártó, forgalmazó esetén: az a) és e)–i) alpontok szerinti nettó árbevétel, csökkentve a hulladékról szóló törvény szerinti visszaváltási díj árbevételként elszámolt összegével;

23. *házi orvos, védőnő vállalkozó*: az a vállalkozó, aki/amely – gazdálkodó szervezetként vagy egyéni vállalkozóként – külön jogszabály alapján házi orvosi, házi gyermekorvosi, fogorvosi alapellátási vagy védőnői tevékenységet végez és nettó árbevételének legalább 80%-a e tevékenység (tevékenységek) végzésére vonatkozó, az egészségbiztosítási szervvel kötött finanszírozási szerződés alapján az Egészségbiztosítási Alapból származik;

24. *építőipari tevékenység*: a Gazdasági Tevékenységek Egységes Osztályozási Rendszere 2025. január 1-jétől hatályos TEAOR '25 besorolása szerint a 41–43. ágazatokba sorolt tevékenységek összessége;

25. *alapkutatás, alkalmazott kutatás, kísérleti fejlesztés közvetlen költsége*: a társasági adóról és

az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény 7. § (1) bekezdés *t*) pontja szerint az adózás előtti eredményt csökkentő összeg, azzal, hogy a helyi iparüzési adóalap megállapítása során a felmerült költséget csak egyszer lehet figyelembe venni;

26. *vállalkozó*: a Polgári Törvénykönyvről szóló törvény szerinti bizalmi vagyongazdálkodási szerződés alapján kezelt vagyon, valamint a gazdasági tevékenységet saját nevében és kockázatára haszonszerzés céljából, üzletszerűen végző

a) a személyi jövedelemadóról szóló törvényben meghatározott egyéni vállalkozó,

b) a személyi jövedelemadóról szóló törvényben meghatározott mezőgazdasági őstermelő, feltéve, hogy őstermelői tevékenységéből származó bevétele az adóévben az éves minimálbér 50%-át meghaladja,

c) jogi személy, ideértve azt is, ha az felszámolás, kényszer törlesztés vagy végelszámolás alatt áll,

d) egyéni cég, egyéb szervezet, ideértve azt is, ha azok felszámolás, kényszer törlesztés vagy végelszámolás alatt állnak;

27. *önkormányzat költségvetése javára megállapított adó*: mindazon adók, illetékek, adójellegű kötelezettségek, amelyeknek az önkormányzat költségvetése javára való teljesítését jogszabály írja elő;

28. *szálláshely*: egész éven át vagy csak időszakosan, üzletszerűen működtetett olyan létesítmény, amely éjszakai elszállásolásra és tartózkodásra szolgál;

29. *szállásdíj*: a szálláshely általános forgalmi adóval csökkentett ára a kötelező reggeli és egyéb szolgáltatások nélkül;

30. *vendégéjszaka*: vendégként eltöltött – éjszakát is magában foglaló vagy így elszámolt – legfeljebb 24 óra;

31. *telephely*: a) az adóalany olyan állandó üzleti létesítménye (ingatlana) – függetlenül a használat jogcímétől –, ahol részben vagy egészben iparüzési tevékenységet folytat, azzal, hogy a telephely kifejezés magában foglalja különösen a gyárat, az üzemet, a műhelyt, a raktárt, a bányát, a kőolaj- vagy földgázkutató, a vízkutató, a szél-erőművet (szélkereket), napelem-erőművet, az irodát, a fiókot, a képviselőházat, a termőföldet, a hasznosított (bérbe vagy lízingbe adott) ingatlant, az ellenszolgáltatás fejében igénybe vehető közutató, vasúti pályát,

b) azon távközlési tevékenységet végző vállalkozó esetén, amelynek

ba) az adóévben a számviteli törvény szerinti nettó árbevétele legalább 75%-ban vezeték nélküli távközlési tevékenységből TEÁOR '25 61.1 származik (vezeték nélküli távközlési tevékenységet végző vállalkozó)

baa) az a) pont szerinti telephely és

bab) azon önkormányzat illetékességi területe, ahol az adóév első napján utólag fizetett díjú vezeték nélküli távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetőjének (vezeték nélküli távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizető) számlázási címe található,

bb) az adóévben a számviteli törvény szerinti nettó árbevétele kevesebb, mint 75%-a származik vezeték nélküli távközlési tevékenységből TEÁOR '25 61.1 (vezetékes távközlési tevékenységet végző vállalkozó), azon önkormányzat illetékességi területe, ahol az adóév első napján előfizetőjének távközlési szolgáltatást nyújt (vezetékes távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizető), valamint – ha a vállalkozó vezeték nélküli távközlési tevékenységet is végez – azon önkormányzat illetékességi területe, ahol a vezeték nélküli távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetőjének adóév első napján a számlázási címe található,

c) a villamos energiáról szóló törvény szerinti egyetemes szolgáltató, villamosenergia-kereskedő és villamos energia elosztó hálózati engedélyes, továbbá a földgázellátásról szóló törvény szerinti egyetemes szolgáltató, földgázkereskedő és földgázelosztói engedélyes esetén azon önkormányzat illetékességi területe, ahol villamos energia vagy földgáz értékesítése, illetve a villamos energia vagy földgáz elosztása a végső fogyasztó, a végső felhasználó (a továbbiakban együttesen: a végső fogyasztó) részére történik, feltéve, hogy a villamosenergia-kereskedő, a földgázkereskedő, a villamos energia egyetemes szolgáltató, a földgáz egyetemes szolgáltató, illetve a villamosenergia elosztó hálózati engedélyes, a földgázelosztói engedélyes adóévet megelőző adóévi számviteli

törvény szerinti nettó árbevételének legalább 75%-a közvetlenül a végső fogyasztónak történő értékesítésből, illetve a végső fogyasztó számára történő elosztásból származik,

d) a bizalmi vagyonkezelésbe adott vagyon esetén a kezelt vagyonba tartozó hasznosított ingatlan,

e) 180 napot meghaladó építőipari tevékenység folytatása esetén azon önkormányzat illetékességi területe, ahol a vállalkozó építőipari tevékenységet folytat, azzal, hogy a napok számításánál a tevékenység megkezdésének napjától a felek közti szerződés alapján a megrendelő teljesítéselfogadásának napjáig terjedő időszak valamennyi naptári napja figyelembe veendő;

f) légi személyszállítást végző vállalkozó esetén azon önkormányzat illetékességi területe, ahol olyan, a légiközlekedésről szóló törvény szerinti repülőtér van, ahonnan e vállalkozó járatai indulnak, azzal, hogy nem keletkezik e rendelkezés alapján Magyarországon telephelye annak a külföldi vállalkozónak, amelynek illetősége szerinti állama részese a nemzetközi polgári repülésről Chicagóban 1944. december hó 7. napján aláírásra megnyitott Egyezménynek;

g) a munka törvénykönyvéről szóló törvény szerinti munkaerő-kölcsönzést végző vállalkozó esetén annak az önkormányzatnak az illetékességi területe, ahol a vállalkozó által kölcsönzött munkavállalók az adóéven belül összesen legalább 21 000 óra időtartamban munkát végeznek;

32. *alvállalkozói teljesítések értéke:* az adóalany által továbbadott (számlázott) olyan alvállalkozói teljesítés értéke, amelynek végzése során az adóalany mind megrendelőjével, mind alvállalkozójával a Polgári Törvénykönyv (Ptk.) szerinti – írásban kötött – vállalkozási szerződéses kapcsolatban áll. Ide értendő annak a – közvetített szolgáltatásnak nem minősülő – szolgáltatásnak az ellenértéke is, amelyet az adóalany az általa értékesített új (a használatbavételi engedély jogerőre emelkedését vagy véglegessé válását megelőzően vagy azt követően első ízben értékesített) lakás előállításához a Ptk. szerinti, írásban megkötött vállalkozási szerződés alapján vesz igénybe. Az e pont szerinti értékkel az adóalany akkor csökkentheti a nettó árbevételét, ha azzal a 22. pont a) alpontja szerint jogdíjként, a 36. pont szerint eladott áruk beszerzési értékeként, a 37. pont szerint anyagköltségként vagy a 40. pont szerint közvetített szolgáltatások értékeként nettó árbevételét nem csökkentette;

33. *szociális intézmény:* a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló törvényben meghatározott nappali, illetve bentlakásos ellátást vagy támogatott lakhatást biztosító szervezet;

34. *beszerző, értékesítő szövetkezet:* az a szövetkezet, amelynek nettó árbevétele legalább 95%-ban tagjai részére történő értékesítésből vagy tagjai termékeinek értékesítéséből származik;

35. *közszolgáltató szervezet:* a Magyar Posta Zrt., a Duna Médiaszolgáltató Nonprofit Zrt., a Diákhitel Központ Zrt., a Tartalékgazdálkodási Kht., illetve annak tevékenységét folytató nonprofit gazdasági társaság. Közszolgáltató szervezet továbbá a vasúti pályahálózatot üzemeltető, feltéve, ha nettó árbevétele legalább 55%-ban a vasúti pályahálózat működtetéséből származik, valamint a helyi- és helyközi menetrendszerinti tömegközlekedési szolgáltatást nyújtó, feltéve, ha nettó árbevétele legalább 55%-ban a tömegközlekedési szolgáltatás nyújtásából származik, valamint a személyszállítási szolgáltatásokról szóló törvény szerinti közlekedésszervező;

36. *eladott áruk beszerzési értéke:* a kettős könyvvitelt vezető vállalkozások esetében a vásárolt és változatlan formában eladott anyagoknak, áruknak – a számvitelről szóló törvény szerint az eladott áruk beszerzési értékeként elszámolt – bekerülési (beszerzési) értéke, ide nem értve a hulladékról szóló törvény szerinti visszaváltási díjat. Az egyszeres könyvvitelt, valamint – a személyi jövedelemadóról szóló törvény hatálya alá tartozó – pénzforgalmi nyilvántartást vezető vállalkozók esetében a tárgyévi árubeszerzésre fordított kiadás, csökkentve a kifizetett árukészlet leltár szerinti záró értékével, növelve a kifizetett árukészlet leltár szerinti nyitó értékével, azzal, hogy a hulladékról szóló törvény szerinti visszaváltási díjat nem lehet figyelembe venni sem kiadásként, sem a kifizetett árukészlet leltár szerinti értékeként. Csökkenti az eladott áruk beszerzési értékét az az érték, amellyel az adóalany a 37. pont szerint anyagköltségként, a 32. pont szerint alvállalkozói teljesítés értékeként, a 40. pont szerint közvetített szolgáltatások értékeként nettó árbevételét csökkentette;

37. *anyagköltség:* a kettős könyvvitelt vezető vállalkozások esetében a vásárolt anyagoknak – a számvitelről szóló törvény szerint – anyagköltségként elszámolt bekerülési (beszerzési) értéke. Az

egyszeres könyvvitelt, valamint – a személyi jövedelemadóról szóló törvény hatálya alá tartozó – pénzforgalmi nyilvántartást vezető vállalkozók esetében a tárgyévi anyagbeszerzésre fordított kiadás, csökkentve a kifizetett anyagkészlet leltár szerinti záró értékével, növelve a kifizetett anyagkészlet leltár szerinti nyitó értékével. Csökkenti az anyagköltséget a saját vállalkozásban végzett beruházáshoz felhasznált anyagok bekerülési (beszerzési) értéke, továbbá az az érték, amellyel az adóalany a 36. pont szerint az eladott áruk beszerzési értékeként, a 32. pont szerint alvállalkozói teljesítés értékeként, a 40. pont szerint közvetített szolgáltatások értékeként nettó árbevételét csökkentette;

38. *anyag, áru*: a számvitelről szóló törvény szerinti vásárolt készletekből az anyagok, az áruk;

39. *gyártó, forgalmazó*: a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény szerinti gyártó és forgalmazó;

40. *közvetített szolgáltatások értéke*: az adóalany által saját nevében vásárolt és a harmadik személlyel (a megrendelővel) írásban kötött szerződés alapján, a szerződésben rögzített módon részben vagy egészben, de változatlan formában továbbértékesített (továbbszámlázott) szolgáltatás értéke. Közvetített szolgáltatásnál az adóalany vevője és nyújtója is a szolgáltatásnak, az adóalany a vásárolt szolgáltatást részben vagy egészben közvetíti úgy, hogy a megrendelővel kötött szerződésből a közvetítés lehetősége, a számlából a közvetítés ténye, vagyis az, hogy az adóalany nemcsak a saját, hanem az általa vásárolt szolgáltatást is értékesíti változatlan formában, de nem feltétlenül változatlan áron, egyértelműen megállapítható. Az e pont szerinti értékkel az adóalany akkor csökkentheti a nettó árbevételét, ha azzal a 22. pont a) alpontja szerint jogdíjként, a 36. pont szerint eladott áruk beszerzési értékeként, a 37. pont szerint anyagköltségként vagy a 32. pont szerint alvállalkozói teljesítések értékeként nettó árbevételét nem csökkentette;

41. *székhely*: belföldi szervezet esetében az alapszabályában (alapító okiratában), a cégbejegyzésben (bíróági nyilvántartásban), az egyéni vállalkozó esetében az egyéni vállalkozók nyilvántartásában ekként feltüntetett hely, a magánszemélyek esetében az állandó lakóhely. A külföldi székhelyű vállalkozás magyarországi fióktelepe vonatkozásában a székhely alatt a cégbejegyzésben a fióktelep helyeként megjelölt helyet, a bizalmi vagyongazdálkodásba adott vagyon esetében a bizalmi vagyongazdálkodó székhelyét, lakóhelyét kell érteni;

42. *saját vállalkozásban végzett beruházás*: a számviteli törvény szerinti tárgyi eszköznek minősülő eszközök saját vállalkozásban végzett megvalósítása, létesítése, bővítése, rendeltetésének megváltoztatása, átalakítása, élettartamának növelése, eredeti állagának helyreállítását szolgáló felújítása – ide nem értve a tárgyi eszköz folyamatos, zavartalan, biztonságos üzemeltetését szolgáló javítási, karbantartási munkákat, továbbá az erdőnevelési, erdőfenntartási, erdőfelújítási munkákat – akkor is, ha az adóalany kizárólag a beruházás megvalósításához szükséges anyagot biztosítja;

43. *építési tilalom*: a magyar építészetéről szóló törvény alapján elrendelt változtatási, telekalakítási, illetőleg építési tilalom;

44. *helyi és helyközi menetrendszerinti tömegközlekedés*: a díjfizetés ellenében bárki által igénybe vehető menetrendszerinti személyszállító járatokkal lebonyolított közlekedés;

45. *kereskedelmi egység*: az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés alapján kereskedelmi üzletnek, boltnak, abc-nek, üzletháznak, játékteremnek, csárdának, bisztrónak, borozónak, sörözőnek, büfének, cukrászdának, kávézónak, kávéháznak, teaháznak, fagyfalozónak, étteremnek, vendéglőnek, presszónak, irodának, műteremnek, szállodának, hotelnek, panzióknak, fogadónak, motelnek, szállónak, vendégháznak, vadászháznak, rendelőnek, kórháznak, szanatóriumnak, gyógyszerháznak minősülő vagy ilyenként feltüntetésre váró épület, épületrész;

46. *szállásépület*: az a kereskedelmi egység, mely szálláshely-szolgáltatás nyújtására alkalmas, így különösen az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés alapján szállodának, hotelnek, panzióknak, fogadónak, motelnek, szállónak, vendégháznak, vadászháznak minősülő vagy ilyenként feltüntetésre váró épület, épületrész;

47. *egyéb nem lakás céljára szolgáló épület*: az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés alapján garázsoknak, gépjárműtárolóknak, raktáraknak, üvegházaknak, műhelyeknek, szervizeknek, üzemeknek, üzemcsarnokoknak, pincéknek, prérházaknak, hűtőházaknak, gyárnak minősülő vagy ilyenként feltüntetésre

váró épület, épületrész, továbbá a melléképület és a melléképületrész;

48. *a lakáshoz, üdülőhöz tartozó gépjárműtároló:* a lakóépületben lévő épületrész, vagy a lakóépület elhelyezésére szolgáló telken álló épület, amely kialakításánál fogva gépjármű tárolására alkalmas, függetlenül attól, hogy az épület vagy az épületrész az ingatlan-nyilvántartásban önálló ingatlanként szerepel;

49. *vagyoni értékű jog jogosítottja:* az ingatlanon fennálló vagyoni értékű jog jogosítottja az a személy vagy szervezet, aki/amely az ingatlan-nyilvántartásban a vagyoni értékű jog jogosítottjaként feltüntetésre került. Amennyiben az ingatlant terhelő vagyoni értékű jog alapításáról szóló okiratot az ingatlanügyi hatósághoz benyújtották – melynek tényét az ingatlanügyi hatóság széljegyezte –, az okiratban megjelölt, jogszerzésre feljogosított személyt vagy szervezetet kell a vagyoni értékű jog jogosítottjának tekinteni, kivéve, ha a vagyoni értékű jog bejegyzése iránti kérelmet az ingatlanügyi hatóság jogerősen vagy véglegesen elutasította vagy azt visszavonták vagy a bíróság megállapította a szerződés érvénytelenségét;

50. *melléképület, melléképületrész:* a lakás, az üdülő elhelyezésére szolgáló telken lévő és a lakás, üdülő szokásos használatához szükséges, de huzamos emberi tartózkodásra részben és ideiglenesen sem szolgáló, tüzelő, lom, szerszám, kerékpár, babakocsi tárolására szolgáló épület vagy épületrész, ide nem értve a gépjárműtárolót. A többlakásos lakóépületben lévő lakás esetén a lakástulajdonhoz tartozó, 5 m² hasznos alapterületet meg nem haladó, lomok, szerszámok, tüzelő tárolására szolgáló helyiség, feltéve, hogy az az épületen belül, de a lakástól elkülönítve helyezkedik el, valamint lakóépületben az osztatlan közös tulajdonban lévő közlekedő és tároló-helyiség, akkor, ha azt a tulajdonközösség közösen használja;

51. *jogdíj:*

a) a szabadalom, a használatiminta-oltalom, a növényfajta-oltalom, a kiegészítő oltalmi tanúsítvány, a mikroelektronikai félvezető termékek topográfiajának oltalma és a szerzői jogi védelemben részesülő szoftver hasznosítási engedélyéből, felhasználási engedélyéből, valamint

b) az a) pontban említett kizárólagos jogok értékesítéséből származó ellenérték (bevétel);

52. *sportvállalkozás:* főtevékenységként sporttevékenységet TEÁOR '25 93.1 végző, a sportról szóló törvény szerinti azon sportvállalkozás, amely az adóévben indult mindazon sportág sportszövetsége által kiírt, szervezett, rendezett vagy engedélyezett versenyrendszerben, amely sportágban versenyző játékjogának használati jogával rendelkezik;

53. *közszolgálati kötelezettség:*

a) a közalkalmazottak jogállásáról szóló törvény szerinti közalkalmazotti jogviszony,

b) az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló törvény szerinti szolgálati jogviszony,

c) a kormányzati igazgatásról szóló törvény szerinti politikai szolgálati jogviszony, biztosi jogviszony, kormányzati szolgálati jogviszony,

d) az Állami Számvevőszékről szóló törvény szerinti szolgálati jogviszony,

e) a legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló törvény szerinti ügyész szolgálati jogviszony,

f) a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény szerinti jogviszony,

g) a honvédek jogállásáról szóló kormányrendelet szerinti szolgálati jogviszony,

h) a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvény szerinti szolgálati viszony,

i) rendvédelmi igazgatási alkalmazottak szolgálati jogviszonyát szabályozó törvény szerinti rendvédelmi igazgatási szolgálati jogviszony,

j) a honvédelmi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló törvény szerinti jogviszony,

k) jogszabály által mentelmi jogot biztosító jogállás,

l) a Nemzeti Adó- és Vámhivatal személyi állományának jogállásáról szóló törvény szerinti adó- és vámhatósági szolgálati jogviszony,

m) az egészségügyi szolgálati jogviszonyról szóló törvény szerinti egészségügyi szolgálati

jogviszony,

n) a pedagógusok új életpályájáról szóló törvény szerinti köznevelési foglalkoztatotti jogviszony és munkaviszony,

o) a különleges jogállású szervekről és az általuk foglalkoztatottak jogállásáról szóló törvény szerinti jogviszony

keretében végzett kötelezettség;

54. *beruházás*: az adómentességet, adókedvezményt rendeletében biztosító önkormányzat illetékességi területén üzembe helyezett, a számvitelről szóló törvény szerinti olyan beruházás, amelyet a vállalkozó vesz első ízben használatba;

55. *alapítvány*: az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló törvény (a továbbiakban: Civil törvény) szerinti közhasznú jogállású alapítvány, továbbá a más EGT-államban nyilvántartásba vett alapítvány, ha igazolja, hogy teljesíti a Civil törvény szerinti közhasznú szervezetté történő minősítés feltételeit, ide nem értve a magyarországi nyilvántartásba vételt;

56.

57. *települési önkormányzat illetékességi területe*: az önkormányzat közigazgatási határa által behatárolt – bel- és külterületet magában foglaló – térség, amelyre az önkormányzati hatáskör kiterjed;

58.

59. *légi személyszállítást végző vállalkozó*: az a vállalkozó, amely nettó árbevételének legalább 75%-a az adóévben légi személyszállítási szolgáltatásból és azzal együtt nyújtott szolgáltatásokból származik;

60. *lakóépület*: olyan épület, amelynek hasznos alapterülete legalább 50 százalékát lakások hasznos alapterülete teszi ki;

61. *külföldön létesített telephelyen végzett tevékenységből származó adóalaprészt*: az iparüzési adóalapnak az a része, amely a 3. számú melléklet – tevékenységre leginkább jellemző – 1.1 vagy 1.2 vagy 2.1 vagy 2.3 vagy 2.5. pontja alkalmazásával a külföldön létesített telephelyre, telephelyekre jut, azzal, hogy a 3. számú mellékletben említett település, települések kifejezések alatt a külföldön létesített telephelyet, telephelyeket is érteni kell. Ha a vállalkozó adóévet megelőző teljes adóévi adóalapja a 100 millió forintot meghaladta, csak a 3. számú melléklet 2.1 pontja vagy 2.3 vagy 2.5. pontja szerinti módszer alkalmazható;

62. *építőipari tevékenységet folytató vállalkozó*: az a vállalkozó, akinek (amelynek) az adóévben a számviteli törvény szerinti értékesítés nettó árbevétele és az adóév utolsó napján készletre vett befejezetlen termelés, félkésztermék, késztermék értékének együttes összege legalább 75%-ban építőipari tevékenységből [52. § 24. pont] származik;

63. *távközlési tevékenységet végző vállalkozó*: a TEÁOR '25 szerint a 61. ágazatba sorolt tevékenységet (távközlési tevékenység) végző azon vállalkozó, amelynek az adóévet megelőző adóévi számviteli törvény szerinti nettó árbevételéből legalább 75% távközlési tevékenységből származik;

64. *előfizető*: az elektronikus hírközlésről szóló törvény szerinti előfizető;

65. *nemzetközi számviteli standardok*: a számvitelről szóló törvény szerinti azonos elnevezésű fogalom;

66. *IFRS-ek*: a számvitelről szóló törvény szerinti azonos elnevezésű fogalom;

67. *anyag az IFRS-ek szerint beszámolót készítő vállalkozó esetén*: IAS 2 Készletek című standard 6. bekezdés c) pontja szerinti készlet;

68. *átmeneti adóév*: az IFRS-t alkalmazó vállalkozó esetén az áttérés adóéve, valamint az azt követő adóév;

69. *áttérési különbözet*: a 40/J. § (1) bekezdés szerinti adóalap-növelő és -csökkentő tételek együttes összege (előjellel ellátva).

Az Európai Unió jogának való megfelelés

53. § (1) A 39/F. § szerinti mentesség az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének a csekély összegű támogatásokra való alkalmazásáról szóló 2023. december 13-i (EU) 2023/2831 bizottsági rendelet (a továbbiakban: csekély összegű támogatásokról szóló rendelet) szabályaival összhangban vehető igénybe.

(2) Az 52. § 22. pont *i*) alpontja szerinti nettó árbevétel csökkentés miatti adócsökkenés az adóalany választása szerint

a) a csekély összegű támogatásokról szóló rendelet szerinti csekély összegű (de minimis) támogatásnak, vagy

b) a Szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában bizonyos támogatási kategóriáknak a belső piaccal összeegyeztethetővé nyilvánításáról szóló, 2014. június 17-i 651/2014/EU bizottsági rendelet (HL L 187., 2014.6.26., 1. o.), és az azt módosító, a 651/2014/EU rendeletnek a kikötői és repülőterei infrastruktúrákra irányuló támogatás, a kultúrát és a kulturális örökség megőrzését előmozdító támogatásra és a sportlétesítményekre és multifunkcionális szabadidős létesítményekre nyújtott támogatásra vonatkozó bejelentési határértékek, továbbá a legkülső régiókban biztosított regionális működési támogatási programok tekintetében, valamint a 702/2014/EU rendeletnek a támogatható költségek összegének meghatározása tekintetében történő módosításáról szóló, 2017. június 14-i 2017/1084/EU bizottsági rendelet (HL L 156., 2017.6.20., 1. o.) szerinti, sportlétesítményekre nyújtott működési támogatásnak minősül.

(3) A (2) bekezdés szerinti támogatás

a) a csekély összegű támogatásokról szóló rendelet vagy

b) a Szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában bizonyos támogatási kategóriáknak a belső piaccal összeegyeztethetővé nyilvánításáról szóló, 2014. június 17-i 651/2014/EU bizottsági rendelet hatályos szabályaival, különösen 55. cikkével összhangban vehető igénybe.

(4) A 13. § (1) bekezdés *d*) pontja és (2) bekezdése szerinti adómentesség a Szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában bizonyos támogatási kategóriáknak a belső piaccal összeegyeztethetővé nyilvánításáról szóló 651/2014/EU bizottsági rendelet (HL L 187, 2014.6.26., 1. o.) 53. cikke szerinti, a kultúrát és a kulturális örökség megőrzését előmozdító támogatásnak minősül.

54. § Ez a törvény

a) a gazdasági tevékenységek statisztikai osztályozása NACE Rev. 2. rendszerének létrehozásáról szóló 1893/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2022. október 10-i (EU) 2023/137 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet, és

b) az (EU) 2020/1197, az (EU) 2022/918 és az (EU) 2022/1092 bizottsági végrehajtási rendeletnek a gazdasági tevékenységek statisztikai osztályozásának az 1893/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel létrehozott NACE Rev. 2. rendszerére való hivatkozások tekintetében történő módosításáról szóló, 2024. június 27-i (EU) 2024/1840 bizottsági végrehajtási rendelet

végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.

Melléklet az 1990. évi C. törvényhez

A helyi iparüzési adó alapjának megosztása:

1. Az a vállalkozó, akinek a tárgyévet megelőző teljes adóévben az iparüzési adóalapja (a továbbiakban: adóalap) nem haladta meg a 100 millió forintot, a következő 1.1., 1.2. vagy 2.1. pont szerinti adóalap-megosztási módszer valamelyikét köteles alkalmazni.

1.1. Személyi jellegű ráfordítással arányos megosztás módszere

A székhely, telephely(ek) szerinti településekhez (a továbbiakban együtt: települések) tartozó foglalkoztatottak – ideértve a magánszemély vállalkozó [52. § 26. *a*)–*d*) pont] esetében önmagát is

– után a tárgyévben elszámolt személyi jellegű ráfordítások arányában osztható meg az adóalap. Személyi jellegű ráfordításnak a melléklet alkalmazásában az tekintendő, amit a számvitelről szóló törvény annak minősít, és a társasági adóról és osztalékadóról szóló törvény, illetőleg a személyi jövedelemadóról szóló törvény alapján költségként elszámolható. A magánszemély vállalkozó esetében az önmaga után elszámolt személyi jellegű ráfordítás címén – az említett törvényekben foglaltaktól függetlenül – 500 000 Ft-ot kell figyelembe venni. Ha a nem magánszemély vállalkozó ügyvezetője (a vállalkozónak a társasági szerződésben, az alapító okiratban képviselőjére feljogosított magánszemély) után az adóévben személyi jellegű ráfordítás nem merül fel, akkor ezen ügyvezető után 500 000 forintot kell figyelembe venni személyi jellegű ráfordítás címén. A településen kívül változó munkahelyen foglalkoztatott személyek esetében a ráfordítást annál a településnél kell figyelembe venni, ahol ezen személyek tényleges irányítása történik.

A részletszámítás a következő:

a) A vállalkozó összes személyi jellegű ráfordításának összegét 100%-nak véve, meg kell állapítani az egyes településekre eső személyi jellegű ráfordítások százalékos arányát.

b) A vállalkozó adóalapjának olyan százaléka tartozik az egyes településekhez, amilyen arányt az a) pont szerint megállapított százalék képvisel.

1.2. Eszközérték arányos megosztás módszere:

A településekhez tartozó, az adóév folyamán a vállalkozási tevékenységhez használt tárgyi eszközök eszközértékének együttes összege arányában kell az adóalapot megosztani. Tárgyi eszköz mindaz a saját tulajdonú, bérelt, lízingelt eszköz, amely a számvitelről szóló törvény szerint tárgyi eszköz lehet. A 100 ezer forint beszerzési érték alatti tárgyi eszközöket – a használat idejétől függetlenül – csak az aktiválás évében kell figyelembe venni. A tárgyi eszköz értéke (eszközérték) a tárgyi eszköznek az e melléklet szerint figyelembe veendő értéke.

A társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény, illetőleg a személyi jövedelemadóról szóló törvény hatálya alá tartozó vállalkozó egyrészt az említett törvények rendelkezései szerint az adóévben elszámolható értékcsökkenési leírás, a költségként elszámolható bérleti díj, lízing díj összegét veheti eszközérték címén figyelembe, ezen túlmenően azon egyébként a vállalkozás tevékenységéhez használt tárgyi eszközök után, amelyek a költségek között nem szerepelhetnek

– termőföld esetében aranykoronánként 500 forintot;

– telek esetében a beszerzési érték 2%-át kell eszközértéknek tekinteni.

Ha az eszközérték az előbbieket szerint nem állapítható meg, akkor a számviteli törvény szerinti ingatlanok esetén a beszerzési érték 2%-a, egyéb eszközök esetén a beszerzési érték 10%-a tekintendő eszközértéknek. Ha a nyilvántartásokból a beszerzési érték nem állapítható meg, akkor beszerzési értéknek a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerint megállapított piaci érték tekintendő.

A településen kívül változó munkahelyen hasznosított tárgyi eszközök esetében az eszközértéket annál a településnél kell figyelembe venni, ahol ezek működtetésének tényleges irányítása történik, illetőleg – járműveknél – ahol azt jellemzően tárolják. Ettől eltérően a tartós bérletbe, lízingbe adott gépjárművek eszközértékét a székhelyre, telephelyre jutó személyi jellegű ráfordítások arányában kell figyelembe venni.

A részletszámítás a következő:

a) A vállalkozó összes eszközértékének összegét 100%-nak véve, meg kell állapítani az egyes településekre eső eszközértékek százalékos arányát.

b) A vállalkozó adóalapjának olyan százaléka tartozik az egyes településekhez, amilyen arányt az a) pont szerint megállapított százalék képvisel.

2.1. Az a vállalkozó, akinek a tárgyévet megelőző teljes adóévben az adóalapja meghaladta a 100 millió forintot, köteles a következő adóalap megosztási módszert alkalmazni.

Az adóalap olyan hányadát kell a személyi jellegű ráfordítással arányos megosztás módszerével (1.1. pont) megosztani, amilyen arányt a személyi jellegű ráfordítások összege képvisel a személyi jellegű ráfordítás és eszközérték együttes összegén belül. A fennmaradó adóalap-részre az eszközérték arányos megosztás módszerét (1.2. pont) kell alkalmazni.

A részletszámítás a következő:

a) Az adóalapot két részre – személyi jellegű ráfordítás arányos megosztás módszerével megosztandó és eszközérték arányos megosztás módszerével megosztandó részre – kell osztani. A személyi jellegű ráfordítással arányos megosztás módszerével megosztandó adóalap-rész megállapítása az alábbi képlet szerint történik:

$$AH = \frac{VAa}{VAa+VAb}$$

ahol

VAa = az 1.1. pont szerinti összes személyi jellegű ráfordítás összege

VAAb = az 1.2. pont szerinti összes eszközérték összege

AH = a VAa és VAb együttes összegén belül a VAa hányada.

=

Az adóalaphoz az AH százalékban kifejezett hányadát a személyi jellegű ráfordítás arányában kell a települések között megosztani, az adóalaphoz a fennmaradó részét pedig eszközérték arányosan kell a települések között megosztani.

b) Az adott településre eső adóalap egyenlő az adott településre a személyi jellegű ráfordítással arányos megosztási módszerrel kiszámított rész-adóalap, valamint az eszközérték arányos megosztási módszerrel kiszámított rész-adóalap együttes összegével.

2.2. A villamos energiáról szóló törvény szerinti egyetemes szolgáltató, villamosenergia-kereskedő és villamos energia elosztó hálózati engedélyese, továbbá a földgázellátásról szóló törvény szerinti egyetemes szolgáltató, földgázkereskedő és földgázelosztói engedélyes végső fogyasztó részére történő villamos energia, földgáz értékesítése, illetve villamos energia vagy földgáz elosztása esetén – a melléklet 1. és 2.1. pontjában foglaltaktól eltérően – a helyi iparüzési adó alapját [39. § (1) bek.]:

a) egyetemes szolgáltató, villamosenergia- vagy földgázkereskedő esetén az önkormányzat illetékességi területén végső fogyasztó részére eladott villamos energia vagy földgáz értékesítéséből származó számviteli törvény szerinti nettó árbevételnek a villamos energia vagy földgáz végső fogyasztók részére történő értékesítéséből származó összes számviteli törvény szerinti nettó árbevételben képviselt arányában,

b) villamos energia elosztó hálózati engedélyes és földgázelosztói engedélyes esetén az önkormányzat illetékességi területén lévő végső fogyasztó számára továbbított villamos energia vagy földgáz mennyisége és az összes, végső fogyasztónak továbbított villamos energia vagy földgáz mennyisége arányában

kell megosztani a székhely, telephely szerinti önkormányzatok között.

2.3. Az építőipari tevékenységet folytató vállalkozó [52. § 62.] – döntésétől függően, az 1.1., 1.2., 2.1. pontokban foglaltaktól eltérően – adóalapját következők szerint is megoszthatja, ha e megosztási mód alkalmazása egyetlen település esetén sem eredményez nulla forint települési adóalapot:

Az adóalap 50%-át a székhelye és az 52. § 31. pontja a)–d) alpontja szerinti telephely(ek) szerinti települések között az 1.1. vagy a 2.1. pont szerinti megosztási módszer alkalmazásával kell megosztani. Az adóalap másik 50%-át pedig a 52. § 31. pont e) alpontja szerinti telephelyek szerinti települések között, az adott településen végzett építőipari tevékenységből [52. § 24.] származó, számviteli törvény szerinti értékesítés nettó árbevétele és az adóév utolsó napján fennálló, építőipari tevékenységgel összefüggésben készletre vett befejezetlen termelés, félkésztermék, késztermék értéke együttes összegének, a vállalkozó 52. § 31. pont e) alpontja szerinti telephely szerinti valamennyi településen végzett építőipari tevékenységből származó összes, számviteli törvény szerinti értékesítés nettó árbevétele és az adóév utolsó napján fennálló, építőipari tevékenységgel összefüggésben készletre vett összes befejezetlen termelés, félkésztermék, késztermék értéke

együttes összegében képviselt aránya szerint kell megosztani.

2.4.1. A vezeték nélküli távközlési tevékenységet végző vállalkozó – a Melléklet 1. és 2.1. pontjától eltérően – a helyi iparüzési adóalapját a székhelye, telephelye szerinti települések között következők szerint köteles megosztani:

Az adóalap 20%-át a székhelye és a Htv. 52. § 31. pont *baa*) alpontja szerinti telephely(ek) szerinti települések között az 1. vagy a 2.1. pont szerinti megosztási módszer alkalmazásával kell megosztani. Az adóalap 80%-át pedig a székhelye és a Htv. 52. § 31. pont *bab*) alpontja szerinti telephelye szerinti települések között a vezeték nélküli távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetője számlázási címe alapján a településen az adóév első napján számlázási címmel rendelkező vezeték nélküli távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetők számának az összes vezeték nélküli távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetője adóév első napja szerinti számában képviselt aránya szerint osztja meg.

2.4.2. A vezetékes távközlési tevékenységet végző vállalkozó – a 3. számú melléklet 1. és 2.1. pontjától eltérően – a helyi iparüzési adóalapját a székhelye, telephelye szerinti települések között a vezetékes távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetője részére nyújtott szolgáltatás helyének címe, valamint – ha a vállalkozó vezeték nélküli távközlési szolgáltatást is nyújt – a vezeték nélküli távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetője számlázási címe alapján a településen az adóév első napján, a vezetékes vagy vezeték nélküli távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetők számának az összes, vezetékes és vezeték nélküli távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetője adóév első napja szerinti számában képviselt aránya szerint osztja meg.

2.5. A légi személyszállítást végző vállalkozó – az 1. és 2.1. ponttól eltérően – a helyi iparüzési adóalapját a székhelye, telephelye szerinti települések között a következők szerint köteles megosztani:

A vállalkozónak az adóalap 20%-át a székhelye és az 52. § 31. pont *a*) alpontja szerinti telephely(ek) szerinti települések között az 1. vagy a 2.1. pont szerinti megosztási módszer alkalmazásával kell megosztani. Az adóalap 80%-át a vállalkozónak a székhelye és az 52. § 31. pont *f*) alpontja szerinti telephelye szerinti települések között a székhely, telephely szerinti településről az adóévben induló járatok utasai számának a vállalkozó összes, székhely, telephely szerinti településről induló járata utasai számában képviselt aránya szerint kell megosztania. Amennyiben a székhelynek vagy az 52. § 31. pont *f*) alpont szerinti telephelynek minősülő repülőtér több önkormányzat illetékességi területén helyezkedik el, akkor a repülőtérre jutó adóalapot a repülőtér alapterületének az egyes önkormányzatok illetékességi területére eső részeinek arányában kell megosztani.

3. Az egyes településekre eső adóalapok együttes összege egyenlő a vállalkozó adóalapjának összegével, azzal, hogy e szabályt nem kell alkalmazni, ha kizárólag a kerekítési szabályok alkalmazásának kötelezettségéből eredően keletkezik eltérés.

4. Az adóelőleg számításánál ugyanazt a módszert kell alkalmazni, mint az adó számításánál.

5. Az adóalap-megosztásra vonatkozó számításokat – a kerekítés általános szabályai alapulvételével – hat tizedesjegy pontossággal kell elvégezni.

6. A megosztás módszerét, az adóelőleg és adó számításának menetét a vállalkozónak – az adóhatóságok (állami, önkormányzati) által ellenőrizhető módon – írásban rögzítenie kell.

7. Az 1.1, 1.2, 2.1 pontok szerinti megosztási módszerek közül nem lehet azt alkalmazni, amelyik a székhely vagy valamelyik telephely szerinti település esetén nulla forint települési adóalapot eredményezne.

8. Amennyiben a vállalkozónak a székhely szerinti településen kívül legalább egy telephelye van és az adóalapot az 1.1. vagy 2.1. pont szerint kell megosztani, akkor a magánszemély vállalkozó, illetve nem magánszemély vállalkozó esetén az ügyvezető, ügyvezetők után figyelembe veendő személyi jellegű ráfordítás legalább 10%-át a székhely szerinti településhez kell kimutatni.

9. Az 1.2 pont szerinti megosztási módszer nem alkalmazható, ha a székhely szerinti településen eszközérték nem mutatható ki.

FÜGGELÉK
a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény 47–48. §-aival érintett jogszabályokról